

CARTEA ÎNTÂIA A ÎMPĂRAȚILOR

SAU A TREIA A ÎMPĂRAȚILOR

1

1. Împăratul David era bătrîn, înaintat în vîrstă; îl acopereau cu haine, și nu se putea încălzi.
2. Slujitorii lui i-au zis: „Să se caute pentru domnul împăratul o fată fecioară; ea să stea înaintea împăratului, să-l îngrijească, și să se culce la sînul tău; și domnul meu împăratul se va încălzi.“
3. Au căutat în tot ținutul lui Israel o fată tînă și frumoasă, și au găsit pe Abișag, Sunamita, pe care au adus-o la împărat.
4. Această fată era foarte frumoasă. Ea a îngrijit pe împărat, și i-a slujit; dar împăratul nu s-a împreunat cu ea.
5. Adonia, fiul Haghitei, s-a sumețit pînă acolo în cît a zis: „Eu voi fi împărat!“ Și și-a pregătit care și călăreți, și cincizeci de oameni cari alergau înaintea lui.
6. Tatăl său nu-l mustrase niciodată în viața lui, zicînd: „Pentru ce faci așa?“ Adonia, de altfel, era foarte frumos la chip, și se născuse după Absalom.
7. El a vorbit cu Ioab, fiul Țeruiei, și cu preotul Abiatar: și aceștia au trecut de partea lui.
8. Dar preotul Țadoc, Benaia, fiul lui Iehoiada, proorocul Natan, Șimei, Rei și vitejii lui David, n-au fost cu Adonia.
9. Adonia a tăiat oi, boi și viței grași, lîngă piatra lui Zohelet, care este, lîngă En-Roguel; și a poftit pe toți frații lui, fiii împăratului, și pe toți bărbații lui Iuda din slujba împăratului.
10. Dar n-a poftit pe proorocul Natan, nici pe Benaia, nici pe viteji, nici pe fratele său Solomon.
11. Atunci Natan a zis Bat-Șebei, mama lui Solomon: „N-ai auzit că Adonia, fiul Haghitei, s-a făcut împărat, fără să știe domnul nostru David?“
12. Vino dar acum, și-ți voi da un sfat, ca să-ți scapi viața ta și viața fiului tău Solomon.
13. Du-te, intră la împăratul David, și spune-i: „Împărate, domnul meu, n-ai jurat tu roabei tale, zicînd: „Fiul tău Solomon va împărăți după mine, și va șede pe scaunul meu de domnie?“ „Pentru ce dar împărătește Adonia?“
14. Și în timp ce tu vei vorbi cu împăratul, eu însumi voi intra după tine, și-ți voi întări cuvintele.“
15. Bat-Șeba s-a dus în odaia împăratului. El era foarte bătrîn; și Abișag, Sunamita, îi slujea.
16. Bat-Șeba s-a plecat și s-a închinat înaintea împăratului. Și împăratul a zis: „Ce vrei?“
17. Ea i-a răspuns: „Domnul meu, tu ai jurat roabei tale pe Domnul, Dumnezeuul tău, zicînd: „Solomon, fiul tău, va împărăți după mine, și va șede pe scaunul meu de domnie.“
18. Și acum iată că Adonia împărătește! Și tu nu știi, împărate, domnul meu!
19. El a junghiat boi, viței grași și oi în mare număr; și a poftit pe toți fiii împăratului, pe preotul Abiatar, și pe Ioab, căpetenia oștirii, dar pe robul tău Solomon nu l-a poftit.
20. Împărate, domnul meu, tot Israelul are ochii îndreptați spre tine, ca să-i faci cunoscut cine va șede pe scaunul de domnie al împăratului, domnului meu, după el.
21. Și cînd împăratul, domnul meu, va fi culcat împreună cu părinții săi, se va întîmpla că eu și fiul meu Solomon vom fi priviți ca niște vinovați.“
22. Pe cînd încă vorbea ea cu împăratul, iată că a sosit proorocul Natan.
23. Au dat de știre împăratului, și au zis: „Iată că a venit proorocul Natan!“ El a intrat înaintea împăratului, și s-a închinat înaintea împăratului cu fața pînă la pămînt.
24. Și Natan a zis: „Împărate, domnul meu, oare tu ai zis: „Adonia va împărăți după mine, și va șede pe scaunul meu de domnie?“
25. Căci el s-a pogorît astăzi, a tăiat boi, viței grași și oi, în mare număr; și a poftit pe toții fiii împăratului, pe căpeteniile oștirii, și pe preotul Abiatar. Și ei mănîncă și beau înaintea lui, și zic: „Trăiască împăratul Adonia!“
26. Dar nu m'a poftit nici pe mine, care sînt robul tău, nici pe preotul Țadoc, nici pe Benaia, fiul lui Iehoiada, nici pe robul tău Solomon.
27. Oare din porunca domnului meu, împăratul, are loc lucrul acesta, și fără să fi făcut cunoscut

robului tău cine are să se suie pe scaunul de domnie al împăratului, domnului meu, după el?”

28. Împăratul David a răspuns: „Chemăți-mi pe Bat-Șeba.” Ea a intrat, și s-a înfățișat înaintea împăratului.

29. Și împăratul a jurat, și a zis: „Viu este Domnul, care m-a izbăvit din toate necazurile,

30. că, așa cum am jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, zicînd: „Fiul tău Solomon va împărăți după mine, și va ședea pe scaunul meu de domnie în locul meu,” - așa voi face azi.”

31. Bat-Șeba s-a plecat cu fața la pămînt, și s-a închinat înaintea împăratului. Și a zis: „Trăiască pe vecie domnul meu, împăratul David!”

32. Împăratul David a zis: „Chemăți-mi pe preotul Țadoc, pe proorocul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada.”

Ei au intrat și s-au înfățișat înaintea împăratului.

33. Și împăratul le-a zis: „Luați cu voi pe slujitorii stăpînului vostru, puneți pe fiul meu Solomon călare pe catîrul meu, și pogoriți-l la Ghihon.

34. Acolo, preotul Țadoc și proorocul Natan să-l ungă împărat peste Israel. Să sunați din trîmbiță, și să ziceți: „Trăiască împăratul Solomon!”

35. Să vă suiți apoi după el ca să vină să se așeze pe scaunul meu de domnie, și să împărățească în locul meu. Căci porunca mea, este ca el să fie căpetenia lui Israel și Iuda.”

36. Benaia, fiul lui Iehoiada, a răspuns împăratului: „Amin! Așa să vrea Domnul, Dumnezeul domnului meu, împăratul:

37. Domnul să fie cu Solomon cum a fost cu domnul meu, împăratul, ca să-și înalțe scaunul de domnie mai pe sus de scaunul de domnie al domnului meu, împăratul David!”

38. Atunci preotul Țadoc s-a pogorît împreună cu proorocul Natan, cu Benaia, fiul lui Iehoiada, cu Cheretiții și Peletiții; au pus pe Solomon călare pe catîrul împăratului David, și l-au dus la Ghihon.

39. Preotul Țadoc a luat cornul cu untdelemn din cort, și a uns pe Solomon. Au sunat din trîmbiță, și tot poporul a zis: „Trăiască împăratul Solomon!”

40. Tot poporul s-a suit după el, și poporul cînta din fluier și se desfăta cu mare bucurie; se clătina pămîntul de strigătele lor.

41. Zvonul acesta a ajuns pînă la Adonia și la toți cei poftiți cari erau cu el, tocmai în clipa cînd sfîrșeau de mîncat. Ioab, auzind sunetul trîmbiței, a zis: „Ce este cu vuietul acesta de care răsună cetatea?”

42. Pe cînd vorbea el încă, a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar. Și Adonia a zis: „Apropie-te, că ești un om viteaz, și aduci vești bune.”

43. „Da”, a răspuns Ionatan lui Adonia, „domnul nostru împăratul David a făcut împărat pe Solomon.

44. A trimes cu el pe preotul Țadoc, pe proorocul Natan, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, pe Cheretiți și Peletiți, și l-au pus călare pe catîrul împăratului.

45. Preotul Țadoc și proorocul Natan l-au uns împărat la Ghihon. De acolo s-au suit veselindu-se, și cetatea a fost pusă în mișcare: acesta este vuietul pe care l-ați auzit.

46. Solomon s-a și așezat pe scaunul de domnie al împăratului.

47. Și slujitorii împăratului au venit să binecuvinteze pe domnul nostru împăratul David, zicînd: „Dumnezeul tău să facă numele lui Solomon mai vestit decît numele tău, și el să-și înalțe scaunul de domnie mai pe sus de scaunul tău de domnie!” Și împăratul s'a închinat pe patul său.

48. Iată ce a zis și împăratul: „Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care mi-a dat astăzi un urmaș pe scaunul meu de domnie, și mi-a îngăduit să-l văd!”

49. Toți cei poftiți de Adonia s-au umplut de spaimă; s-au sculat și au plecat care încotro.

50. Adonia s-a temut de Solomon; s-a sculat și el, a plecat, și s-a apucat de coarnele altarului.

51. Au venit și au spus lui Solomon: „Iată că Adonia se teme de împăratul Solomon, și s-a apucat de coarnele altarului, zicînd: „Să-mi jure împăratul Solomon azi că nu va omorî pe robul său cu sabia!”

52. Solomon a zis: „Dacă va fi om cinstit, un păr din cap nu-i va cădea la pămînt; dar dacă se va găsi răutate în el, va muri.”

53. Și împăratul Solomon a trimes niște oameni, cari l-au pogorît de pe altar. El a venit și s-a închinat înaintea împăratului Solomon, și Solomon i-a zis: „Du-te acasă.”

1. David se apropia de clipa morții, și a dat îndrumări fiului său Solomon, zicând:
2. „Eu plec pe calea pe care merge toată lumea. Întărește-te, și fii om!
3. Păzește poruncile Domnului, Dumnezeului tău, umblînd în căile Lui, și păzind legile Lui, poruncile Lui, hotărîrile Lui și învățăturile Lui, după cum este scris în legea lui Moise, ca să izbutești în tot ce vei face și ori încotro te vei întoarce,
4. și pentruca Domnul să împlinească următoarele cuvinte pe cari le-a rostit pentru mine: „Dacă fiii tăi vor lua seama la calea lor, umblînd cu credincioșie înaintea Mea, din toată inima lor și din tot sufletul lor, nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș pe scaunul de domnie al lui Israel.“
5. Știi ce mi-a făcut Ioab, fiul Țeruei, ce a făcut celor două căpetenii ale oștirii lui Israel, lui Abner, fiul lui Ner, și lui Amasa, fiul lui Ieter. I-a omorît; a vărsat în timp de pace sînge de război, și a pus sîngele de război pe cingătoarea cu care era încins la mijloc și pe încălțăminte din picioare.
6. Fă după înțelepciunea ta, și să nu lași ca perii lui cei albi să se pogoare în pace în locuința morților.
7. Să te porți cu bunăvoință cu fiii lui Barzilai, Galaaditul, și ei să mănînce la masă cu tine; căci tot așa s-au purtat și ei cu mine, ieșindu-mi înainte, cînd fugeam de fratele tău Absalom.
8. Iată că ai lîngă tine pe Șimei, fiul lui Ghera, Beniamitul, din Bahurim. El a rostit împotriva mea mari blesteme în ziua cînd mă duceam la Mahanaim. Dar s-a pogorît înaintea mea la Iordan, și i-am jurat pe Domnul, zicînd: „Nu te voi omorî cu sabia.“
9. Acum, tu să nu-l lași nepedepsit; căci ești un om înțelept, și știi cum trebuie să te porți cu el. Să-i pogori perii albi însîngerăți în locuința morților.“
10. David a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat în cetatea lui David.
11. Vremea cît a împărățit David peste Israel a fost de patruzeci de ani: la Hebron a împărățit șapte ani, iar la Ierusalim a împărățit treizeci și trei de ani.
12. Solomon a șezut pe scaunul de domnie al tatălui său David, și împărăția lui s-a întărit foarte mult.
13. Adonia, fiul Haghitei, s-a dus la Bat-Șeba, mama lui Solomon. Ea i-a zis: „Vii cu gânduri pacinice?“ El a răspuns: „Da.“
14. Și a adăugat: „Am să-ți spun o vorbă.“ Ea a zis: „Vorbește!“
15. Și el a zis: „Știi că împărăția era a mea, și că tot Israelul își îndrepta privirile spre mine ca să fiu împărat. Dar împărăția s-a întors, și a căzut fratelui meu, pentrucă Domnul i-a dat-o.
16. Acum îți cer un lucru: nu-ți întoarce fața!“ Ea i-a răspuns: „Vorbește!“
17. Și el a zis: „Spune, te rog, împăratului Solomon - căci nu se poate să nu te asculte - să-mi dea de nevastă pe Abișag, Sunamita.“
18. Bat-Șeba a zis: „Bine! voi vorbi împăratului pentru tine.“
19. Bat-Șeba s-a dus la împăratul Solomon, să-i vorbească pentru Adonia. Împăratul s-a sculat s-o întîmpine, s-a închinat înaintea ei, și a șezut pe scaunul său de domnie. Au pus un scaun pentru mama împăratului, și ea a șezut la dreapta lui.
20. Apoi a zis: „Am să-ți fac o mică rugăminte: să mă ascuți!“ Și împăratul i-a zis: „Cere, mamă, căci te voi asculta.“
21. Ea a zis: „Abișag, Sunamita, să fie dată de nevastă fratelui tău Adonia.“
22. Împăratul Solomon a răspuns mamei sale: „Pentruce ceri numai pe Abișag, Sunamita, pentru Adonia? Cere și împărăția pentru el - căci este fratele meu mai mare decît mine - pentru el, pentru preotul Abiatar, și pentru Ioab, fiul Țeruei.“
23. Atunci împăratul a jurat pe Domnul, zicînd: „Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă nu-l vor costa viața pe Adonia cuvintele acestea!
24. Acum, viu este Domnul, care m-a întărit și m-a suit pe scaunul de domnie al tatălui meu David, și care mi-a făcut o casă, după făgăduința Lui, că astăzi va muri Adonia!“
25. Și împăratul Solomon a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, care l-a lovit; și Adonia a murit.
26. Împăratul a zis apoi preotului Abiatar: „Du-te la Anatot la moșiile tale, căci ești vrednic de moarte; dar nu te voi omorî azi, pentrucă ai purtat chivotul Domnului Dumnezeu înaintea tatălui

meu David, și pentru că ai luat parte la toate suferințele tatălui meu.

27. Astfel Solomon a scos pe Abiatar din slujba de preot al Domnului, ca să împlinească cuvântul rostit de Domnul asupra casei lui Eli în Silo.

28. Vestea aceasta a ajuns pînă la Ioab, care luase partea lui Adonia, măcar că nu luase partea lui Absalom. Și Ioab a fugit la cortul Domnului, și s-a apucat de coarnele altarului.

29. Au dat de știre împăratului Solomon că Ioab a fugit la cortul Domnului, și că este la altar. Și Solomon a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, zicîndu-i: „Du-te și lovește-l!”

30. Benaia a ajuns la cortului Domnului, și a zis lui Ioab: „Ieși! căci așa poruncește împăratul.”

Dar el a răspuns: „Nu! vreau să mor aici.” Benaia a spus lucrul acesta împăratului, zicînd: „Așa a vorbit Ioab, și așa mi-a răspuns”.

31. Împăratul a zis lui Benaia: „Fă cum a zis, lovește-l, și îngroapă-l; și ia astfel de peste mine și de peste casa tatălui meu sîngele pe care l-a vărsat Ioab fără temeii.

32. Domnul va face ca sîngele lui să cadă asupra capului lui, pentrucă a lovit pe doi bărbați mai dreپți și mai buni decît el, și i-a ucis cu sabia, fără să fi știut tatăl meu David: pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Israel, și pe Amasa, fiul lui Ieter, căpetenia oștirii lui Iuda.

33. Sîngele lor să cadă peste capul lui Ioab și peste capul urmașilor lui pentru totdeauna; dar David, sămînța lui, casa lui și scaunul lui de domnie, să aibă parte de pace pe vecie din partea Domnului.”

34. Benaia, fiul lui Iehoiada, s-a suit, a lovit pe Ioab, și l-a omorît. El a fost îngropat în casa lui, în pustie.

35. Împăratul a pus în fruntea oștirii pe Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui Ioab, iar în locul lui Abiatar a pus pe preotul Țadoc.

36. Împăratul a chemat pe Șimei, și i-a zis: „Zidește-ți o casă la Ierusalim: să locuiești în ea, și să nu ieși din ea ca să te duci într-o parte sau alta.

37. Să știi bine că în ziua cînd vei ieși și vei trece pîrîul Chedron, vei muri. Atunci sîngele tău va cădea asupra capului tău.

38. Șimei a răspuns împăratului: „Bine! robul tău va face cum spune domnul meu, împăratul.” Și Șimei a locuit multă vreme la Ierusalim.

39. După trei ani, s-a întîmplat că doi slujitori ai lui Șimei au fugit la Achiș, fiul lui Maaca, împăratul Gatului. Au dat de știre lui Șimei, zicînd: „Iată că slujitorii tăi sînt la Gat.”

40. Șimei s-a sculat, a pus șaua pe măgar, și s-a dus la Gat la Achiș, să-și caute slujitorii. Șimei s-a dus, și și-a adus înapoi slujitorii din Gat.

41. Au dat de veste lui Solomon că Șimei a plecat din Ierusalim la Gat, și că s-a întors.

42. Împăratul a chemat pe Șimei, și i-a zis: „Nu te-am pus eu să juri pe Domnul, și nu ți-am spus eu hotărît: „Să știi că vei muri în ziua cînd vei ieși să te duci într-o parte sau alta?” Și nu mi-ai răspuns tu: „Bine! am înțeles?”

43. Pentru ce atunci n-ai ascultat de jurămîntul Domnului și de porunca pe care ți-o dădusem?”

44. Și împăratul a zis lui Șimei: „Știi înlăuntrul inimii tale tot răul pe care l-ai făcut tatălui meu David; Domnul a întors răutatea ta asupra capului tău.

45. Dar împăratul Solomon va fi binecuvîntat, și scaunul de domnie al lui David va fi întărit pe vecie înaintea Domnului.”

46. Și împăratul a poruncit lui Benaia, fiul lui Iehoiada, care a ieșit și a lovit pe Șimei; și Șimei a murit.

Astfel, împărăția s-a întărit în mîinile lui Solomon.

3

1. Solomon s-a încuscrit cu Faraon, împăratul Egiptului. A luat de nevestă pe fata lui Faraon, și a adus-o în cetatea lui David, pînă și-a isprăvit de zidit casa lui, casa Domnului, și zidul dimprejurul Ierusalimului.

2. Poporul nu aducea jertfe decît pe înălțimi, căci pînă pe vremea aceasta nu se zidise încă o casă în Numele Domnului.

3. Solomon iubea pe Domnul, și se ținea de obiceiurile tatălui său David. Numai că aducea jertfe și

tămîie pe înălțimi.

4. Împăratul s-a dus la Gabaon să aducă jertfe acolo, căci era cea mai însemnată înălțime. Solomon a adus o mie de arderi de tot pe altar.

5. La Gabaon, Domnul S-a arătat în vis lui Solomon noaptea, și Dumnezeu i-a zis: „Cere ce vrei să-ți dau.“

6. Solomon a răspuns: „Tu ai arătat o mare bunăvoință față de robul Tău David, tatăl meu, pentru că umbla înaintea Ta în credincioșie, în dreptate și în curăție de inimă față de Tine; i-ai păstrat această mare bună voință, și i-ai dat un fiu, care șade pe scaunul lui de domnie, cum se vede astăzi.

7. Acum Doamne, Dumnezeul meu, Tu ai pus pe robul Tău să împărătească în locul tatălui meu David; și eu nu sînt decît un tînăr, nu sînt încercat.

8. Robul Tău este în mijlocul poporului pe care l-ai ales, popor foarte mare, care nu poate fi nici socotit, nici numărat, din pricina mulțimii lui.

9. Dă dar robului Tău o inimă pricepută, ca să judece pe poporul Tău, să deosebească binele de rău! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta așa de mare la număr!“

10. Cererea aceasta a lui Solomon a plăcut Domnului.

11. Și Dumnezeu a zis: „Fiindcă lucrul acesta îl ceri, fiindcă nu ceri pentru tine nici viață lungă, nici bogății, nici moartea vrăjmașilor tăi, ci ceri pricepere, ca să faci dreptate,

12. voi face după cuvîntul tău. Îți voi da o inimă înțeleaptă și pricepută, așa cum n-a fost nimeni înaintea ta și nu se va scula nimeni niciodată ca tine.

13. Mai mult, îți voi da și ce n-ai cerut: bogății și slavă, așa încît în tot timpul vieții tale nu va fi niciun împărat ca tine.

14. Și dacă vei umbla în căile Mele, păzind legile și poruncile Mele, cum a făcut David, tatăl tău, îți voi lungi zilele.“

15. Solomon s-a deșteptat. Acesta a fost visul. Solomon s-a întors la Ierusalim, și s-a înfățișat înaintea chivotului legămîntului Domnului. A adus arderi de tot și jertfe de mulțămire, și a dat un ospăț tuturor slujitorilor lui.

16. Atunci au venit două femei curve la împărat, și s-au înfățișat înaintea lui.

17. Una din femei a zis: „Rogu-mă, domnul meu, eu și femeia aceasta locuiam în aceeaș casă, și am născut lîngă ea în casă.

18. După trei zile, femeia aceasta a născut și ea. Locuiam împreună, niciun străin nu era cu noi în casă, nu eram decît noi amîndouă.

19. Peste noapte, fiul acestei femei a murit, pentru că se culcase peste el.

20. Ea s-a sculat pela mijlocul nopții, a luat pe fiul meu de lîngă mine, pe cînd dormea roaba ta, și l-a culcat la sînul ei: iar pe fiul ei, care murise, l-a culcat la sînul meu.

21. Dimineața, m-am sculat să dau fiță copilului; și iată că era mort. M-am uitat cu luare-aminte la el dimineața; și iată că nu era fiul meu, pe care-l născusem.“

22. Cealaltă femeie a zis: „Ba nu; fiul meu este cel viu, iar fiul tău cel mort.“ Dar cea dintîi a răspuns: „Ba nicidecum! fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu.“ Așa au vorbit ele înaintea împăratului.

23. Împăratul a zis: „Una zice: „Fiul meu este cel viu, iar fiul tău este cel mort.“ Și cealaltă zice: „Ba nicidecum! fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu.“

24. Apoi a adăugat: „Aduceți-mi o sabie.“ Au adus o sabie înaintea împăratului.

25. Și împăratul a zis: „Tăiați în două copilul cel viu, și dați o jumătate uneia și o jumătate celeilalte.“

26. Atunci femeia al cărei copil era viu, a simțit că i se rupe inima pentru copil, și a zis împăratului: „Ah! domnul meu, dă-i mai bine ei copilul cel viu, și nu-l omorî!“ Dar cealaltă a zis: „Să nu fie nici al meu nici al tău; tăiați-l!“

27. Și împăratul, luînd cuvîntul, a zis: „Dați celei dintîi copilul cel viu, și nu-l omorîți. Ea este mama lui.“

28. Tot Israelul a auzit de hotărîrea pe care o rostise împăratul. Și s-au temut de împărat, căci au văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu era în el, povățuindu-l în judecățile lui.

1. Împăratul Solomon era împărat peste tot Israelul.
2. Iată căpeteniile pe cari le avea în slujba lui: Azaria, fiul preotului Țadoc,
3. Elihoref și Ahia, fiii lui Șișa, erau logofeți; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor;
4. Benaia, fiul lui Iehoiada, era peste oștire; Țadoc și Abiatar erau preoți.
5. Azaria, fiul lui Natan, era mai mare peste îngrijitori. Zabud, fiul lui Natan era slujbaș de stat, cirac al împăratului;
6. Ahișar era mai mare peste casa împăratului; și Adoniram, fiul lui Abda, era mai mare peste dări.
7. Solomon avea doisprezece îngrijitori peste tot Israelul. Ei îngrijeau de hrana împăratului și a casei lui, fiecare timp de o lună din an.
8. Iată-le numele:
Fiul lui Hur, în muntele lui Efraim.
9. Fiul lui Decher, la Macaș, la Saalbim, la Bet-Șemeș, la Elon și la Bet-Hanan.
10. Fiul lui Hesed, la Arubot; el avea Soco și toată țara Hefer.
11. Fiul lui Abinadab avea tot ținutul Dorului. Tafat, fata lui Solomon, era nevasta lui.
12. Baana, fiul lui Ahilud, avea Taanac și Meghido, și tot Bet-Șeanul de lângă Țartan subt Izreel, dela Bet-Șean pînă la Abel-Mehola, pînă dincolo de Iocmeam.
13. Fiul lui Gheber, la Ramot din Galaad; el avea tîrgurile lui Iair, fiul lui Manase, în Galaad; mai avea și ținutul Argob în Basan, șasezeci cetăți mari cu ziduri și zăvoare de aramă.
14. Ahinadab, fiul lui Ido, la Mahanaim.
15. Ahimaș, în Neftali. El luase de nevastă pe Basmat, fata lui Solomon.
16. Baana, fiul lui Hușai, în Așer și la Bealot.
17. Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar.
18. Șimei, fiul lui Ela, în Benjamin.
19. Gheber, fiul lui Uri, în țara Galaadului; el avea ținutul lui Sihon, împăratul Amoriților și al lui Og, împăratul Basanului. Era un singur îngrijitor în țara aceasta.
20. Iuda și Israel erau în număr foarte mare, ca nisipul de pe țărmul mării. Ei mîncău, beau și se veseleau.
21. Solomon mai stăpînea și toate împărățiile dela Rîu pînă în țara Filistenilor și pînă la hotarul Egiptului. Ei îi aduceau daruri, și au fost supuși lui Solomon tot timpul vieții lui.
22. În fiecare zi Solomon mîncă: treizeci de cori de floare de făină, și șasezeci de cori de altă făină,
23. zece boi grași, douăzeci de boi de păscut, și o sută de oi, afară de cerbi, căprioare, ciute și păsări îngrășate.
24. Stăpînea peste toată țara de dincoace de Rîu, dela Tifsah pînă la Gaza, peste toți împărății de dincoace de Rîu. Și avea pace pretutindeni de jur împrejur.
25. Iuda și Israel, dela Dan pînă la Beer-Șeba, au locuit în liniște fiecare subt via lui și subt smochinul lui, în tot timpul lui Solomon.
26. Solomon avea patruzeci de mii de iesle pentru caii de la carăle lui, și douăsprezece mii de călăreți.
27. Îngrijitorii îngrijeau de hrana împăratului Solomon și a tuturor celor ce se apropiau de masa lui, fiecare în luna lui; și nu lăsau să fie vreo lipsă.
28. Aduceau și orz și paie pentru armăsari și fugari, în locul unde se afla împăratul, fiecare după poruncile pe cari le primise.
29. Dumnezeu a dat lui Solomon înțelepciune, foarte mare pricepere, și cunoștințe multe ca nisipul de pe țărmul mării.
30. Înțelepciunea lui Solomon întrecea înțelepciunea tuturor fiilor Răsăritului și toată înțelepciunea Egiptenilor.
31. El era mai înțelept decît orice om, mai mult decît Etan, Ezrahitul, mai mult decît Heman, Calcol și Darda, fiii lui Mahol; și faima lui se răspîndise printre toate neamurile, deprimprejur.
32. A rostit trei mii de pilde, și a alcătuit o mie cinci cîntări.
33. A vorbit despre copaci, dela cedrul din Liban pînă la isopul care crește pe zid, a vorbit

deasemenea despre dobitoace, despre pasări, despre tîrîtoare și despre pești.

34. Veneau oameni din toate popoarele să asculte înțelepciunea lui Solomon, din partea tuturor împăraților pămîntului cari auziseră vorbindu-se de înțelepciunea lui.

5

1. Hiram, împăratul Tirului, a trimis pe slujitorii săi la Solomon; căci auzise că fusese uns împărat în locul tatălui său, și el iubise totdeauna pe David.

2. Solomon a trimis vorbă lui Hiram:

3. „Știi că tatăl meu David n-a putut să zidească o casă Domnului, Dumnezeului lui, din pricina războaielor cu cari l-au înconjurat vrăjmașii lui, pînă ce Domnul i-a pus sub talpa picioarelor lui.

4. Acum Domnul, Dumnezeul meu, mi-a dat odihnă din toate părțile; nu mai am nici protivnic, nici nenorociri!

5. Iată că am de gînd să zidesc o casă Numelui Domnului, Dumnezeului meu, cum a spus Domnul tatălui meu David, zicînd: „Fiul tău, pe care-l voi pune în locul tău, pe scaunul tău de domnie, el va zidi o casă Numelui Meu.“

6. Poruncește acum să se taie pentru mine cedri din Liban. Slujitorii mei vor fi cu ai tăi, și-ți voi plăti simbria slujitorilor tăi așa cum o vei hotărî tu; căci știi că dintre noi nimeni nu se pricepe să taie lemne ca Sidonienii.“

7. Cînd a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, a avut o mare bucurie, și a zis: „Binecuvîntat să fie astăzi Domnul, care a dat lui David un fiu înțelept, drept căpetenie a acestui mare popor!“

8. Și Hiram a trimis răspuns lui Solomon: „Am auzit ce ai trimis să mi se spună. Voi face tot ce vei vrea în ce privește lemnele de cedru și lemnele de chiparos.

9. Slujitorii mei le vor pogorî din Liban la mare, și le voi trimete pe mare în plute pînă la locul pe care mi-l vei arăta: acolo, voi pune să le deslege, și le vei lua. Ceea ce cer în schimb, este să trimeti merinde casei mele.“

10. Hiram a dat lui Solomon lemne de cedru și lemne de chiparos cît a voit.

11. Și Solomon a dat lui Hiram douăzeci de mii de cori de grîu pentru hrana casei lui și douăzeci de cori de untdelemn curat; iată ce a dat Solomon în fiecare an lui Hiram.

12. Domnul a dat înțelepciune lui Solomon, cum îi făgăduise. Între Hiram și Solomon a fost pace, și au făcut legămînt împreună.

13. Împăratul Solomon a luat din tot Israelul oameni de corvoadă, în număr de treizeci de mii.

14. I-a trimis în Liban, cîte zece mii pe lună, cu schimbul; o lună erau în Liban, și două luni erau acasă. Adoniram era mai mare peste oamenii de corvoadă.

15. Solomon mai avea șaptezeci de mii de oameni cari purtau poverile și optzeci de mii cari tăiau pietrele în munți,

16. afară de căpeteniile, în număr de trei mii trei sute, puse de Solomon peste lucrări și însărcinate cu privegherea lucrătorilor.

17. Împăratul a poruncit să se scoată pietre mari și mărețe, cioplite pentru temelii casei.

18. Lucrătorii lui Solomon, ai lui Hiram, și Ghibliții, le-au cioplit, și au pregătit lemnele și pietrele pentru zidirea casei.

6

1. În al patru sute optzecilea an după ieșirea copiilor lui Israel din țara Egiptului, Solomon a zidit casa Domnului, în al patrulea an al domniei lui peste Israel, în luna Ziv, care este luna a doua.

2. Casa pe care a zidit-o împăratul Solomon Domnului, era lungă de șase zeci de coți, lată de douăzeci, și înaltă de treizeci.

3. Pridvorul dinaintea templului casei avea o lungime de douăzeci de coți, în lățimea casei, și zece coți lărgime în fața casei.

4. Împăratul a făcut casei ferestre largi înlăuntru și strîmte afară.

5. A zidit lipite de zidul casei mai multe rînduri de odăi, unul peste altul, de jur împrejur, cari

înconjurau zidurile casei, Templul și sfântul locaș; și a făcut astfel odăi lăturalnice de jur împrejur.

6. Catul de jos era lat de cinci coți, cel dela mijloc de șase coți, iar al treilea de șapte coți; căci pe partea deafară a casei a făcut arcade strâmte împrejur ca grinzile să nu fie prinse în zidurile casei.

7. Când s-a zidit casa, s-au întrebuițat pietre cioplite gata înainte de a fi aduse acolo, așa că nici ciocan, nici secure, nici o unealtă de fer nu s'au auzit în casă în timpul zidirii.

8. Intrarea odăilor din catul de jos era în partea dreaptă a casei; în catul dela mijloc te suiai pe o scară cotită, și tot așa dela catul de mijloc la al treilea.

9. După ce a isprăvit de zidit casa, Solomon a acoperit-o cu scînduri și cu grinzi de cedru.

10. A făcut de cinci coți de înalte fiecare din caturile dimprejurul întregii case, și le-a legat de casă prin lemne de cedru.

11. Domnul a vorbit lui Solomon, și i-a zis:

12. „Tu zidești casa aceasta! Dacă vei umbla după legile Mele, dacă vei împlini orînduirile Mele, dacă vei păzi și vei urma toate poruncile Mele, voi împlini față de tine făgăduința pe care am făcut-o tatălui tău David,

13. voi locui în mijlocul copiilor lui Israel, și nu voi părăsi pe poporul Meu Israel.“

14. După ce a isprăvit de zidit casa,

15. Solomon i-a îmbrăcat zidurile pe din lăuntru cu scînduri de cedru, dela pardoseală pînă la tavan; a îmbrăcat astfel în lemn partea dinlăuntru, și a acoperit pardoseala casei cu scînduri de chiparos.

16. A îmbrăcat cu scînduri de cedru cei douăzeci de coți ai fundului casei, dela pardoseală pînă în creștetul zidurilor, și a păstrat locul acesta ca să facă din el Sfînta Sfintelor, Locul prea sfînt.

17. Cei patruzeci de coți de dinainte alcătuiau Casa, adică Templul.

18. Lemnul de cedru din lăuntru avea săpături de colociți, și flori deschise; totul era de cedru, nu se vedea nicio piatră.

19. Solomon a pregătit Locul prea sfînt înlăuntru în mijlocul casei, ca să așeze acolo chivotul legămîntului Domnului.

20. Locul prea sfînt avea douăzeci de coți lungime, douăzeci de coți lățime, și douăzeci de coți înălțime. Solomon l-a căptușit cu aur curat. A făcut înaintea Locului prea sfînt un altar de lemn de cedru, și l-a acoperit cu aur.

21. Partea dinlăuntru a casei a căptușit-o cu aur, și a prins perdeaua dinlăuntru în lăntișoare de aur înaintea Locului prea sfînt, pe care l-a acoperit cu aur.

22. A căptușit toată casa cu aur, casa întreagă, și a acoperit cu aur tot altarul care era înaintea Locului prea sfînt.

23. În Locul prea sfînt a făcut doi heruvimi de lemn de măslin sălbatic, înalți de zece coți.

24. Fiecare din cele două aripi ale unuia din heruvimi avea cinci coți, ceea ce făcea zece coți dela capătul uneia din aripile lui pînă la capătul celeilalte.

25. Al doilea heruvim avea tot zece coți. Măsura și chipul erau aceleași pentru amîndoi heruvimii.

26. Înălțimea fiecăruia din cei doi heruvimi era de zece coți.

27. Solomon a așezat heruvimii în mijlocul casei, în partea dinlăuntru. Aripile lor erau întinse; aripa celui dintîi atingea un zid, și aripa celui de al doilea atingea celalt zid; iar celelalte aripi ale lor se întîlneau la capete în mijlocul casei.

28. Solomon a acoperit și heruvimii cu aur.

29. Pe toate zidurile casei de jur împrejur, în partea din fund și în față, a pus să sape chipuri de heruvimi, de finici și de flori deschise.

30. A acoperit pardoseala casei cu aur, în partea din fund și în față.

31. La intrarea Locului prea sfînt a făcut două uși din lemn de măslin sălbatic; pragul de sus și ușorii ușilor erau în cinci muchi.

32. Cele două uși erau făcute din lemn de măslin sălbatic. A pus să sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici, și de flori deschise, și le-a acoperit cu aur, a întins aurul și peste heruvimi și peste finici.

33. A făcut deasemenea pentru poarta Templului, niște ușori de lemn de măslin sălbatic, în patru muchi,

34. și cu două uși de lemn de chiparos; fiecare ușă era făcută din două scînduri despărțite.

35. A pus să sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici și de flori deschise, și le-a acoperit cu aur, pe

care l-a întins pe săpătura de chipuri.

36. A zidit și curtea dinlăuntru din trei rînduri de pietre cioplite și dintr'un rînd de grinzi de cedru.

37. În anul al patrulea, în luna Ziv, s'au pus temeliile casei Domnului;

38. și în anul al unsprezecelea, în luna Bul, care este a opta lună, casa a fost isprăvită în toate părțile ei și așa cum trebuia să fie. În timp de șapte ani a zidit-o Solomon.

7

1. Solomon și-a mai zidit și casa lui, și a ținut treisprezece ani pînă cînd a isprăvit-o de tot.

2. A zidit mai întîi casa din pădurea Libanului, lungă de o sută de coți, lată de cincizeci de coți, și înaltă de treizeci de coți. Se sprijinea pe patru rînduri de stîlpi de cedru, și pe stîlpi erau grinzi de cedru.

3. A acoperit cu cedru odăile cari erau sprijinite de stîlpi și cari erau în număr de patruzeci și cinci, cîte cincisprezece de fiecare cat.

4. Erau trei caturi, și fiecare din ele avea ferestrele față în față.

5. Toată ușile și toți ușiorii erau din bîrne în patru muchi, și la fiecare din cele trei caturi, ușile erau față în față.

6. A făcut un pridvor de stîlpi, lung de cincizeci de coți și lat de treizeci de coți, și un alt pridvor înaintea cu stîlpi și trepte în față.

7. A făcut pridvorul scaunului de domnie, unde judeca, pridvorul judecării; și l-a acoperit cu cedru, dela pardoseală pînă în tavan.

8. Casa lui de locuit a fost zidită în acelaș fel, într-o altă curte, în dosul pridvorului. Și a făcut o casă la fel cu pridvorul acesta pentru fata lui Faraon, pe care o luase de nevastă.

9. Pentru toate aceste clădiri a întrebuintat pietre minunate, cioplite după măsură, ferestruite cu ferăstrăul, înlăuntru și în afară; și aceasta din temelii pînă la strașină, și afară pînă la curtea cea mare.

10. Temeliile erau de pietre foarte de preț, și mari, pietre de zece coți și pietre de opt coți.

11. Deasupra erau iarăș pietre foarte de preț, tăiate după măsură, și lemn de cedru.

12. Curtea cea mare avea de jur împrejurul ei trei șiruri de pietre cioplite și un șir de bîrne de cedru, ca și curtea dinlăuntru a casei Domnului, și ca și pridvorul casei.

13. Împăratul Solomon a trimes și a adus din Tir pe Hiram,

14. fiul unei văduve din seminția lui Neftali, și al unui tată din Tir, care lucra în aramă. Hiram era plin de înțelepciune, de pricepere și de știință în săvîrșirea oricărei lucrări de aramă. El a venit la împăratul Solomon, și i-a făcut toate lucrările.

15. A turnat cei doi stîlpi de aramă. Cel dintîi avea optsprezece coți în înălțime, și un fir de doisprezece coți măsura grosimea celui de al doilea.

16. A turnat două coperișuri de aramă, ca să le pună pe vîrfurile stîlpilor; cel dintîi era înalt de cinci coți, și al doilea era înalt de cinci coți.

17. A mai făcut niște împletituri în chip de rețea, niște ciucuri făcuți cu lăntișoare, pentru coperișurile de pe vîrfurile stîlpilor, șapte pentru coperișul dintîi, și șapte pentru coperișul al doilea.

18. A făcut cîte două șiruri de rodii împrejurul uneia din rețele, ca să acopere coperișul de pe vîrfurile unuia din stîlpi; tot așa a făcut și pentru al doilea.

19. Coperișurile de pe vîrfurile stîlpilor, în pridvor, erau lucrate așa de parcă erau niște crini și aveau patru coți.

20. Coperișurile de pe cei doi stîlpi erau înconjurate de două sute de rodii, sus, lîngă umflătura care era peste rețea; de asemenea erau două sute de rodii înșirate în jurul celui de al doilea coperiș.

21. A așezat stîlpii în pridvorul Templului; a așezat stîlpul din dreapta, și l-a numit Iachin; apoi a așezat stîlpul din stînga, și l-a numit Boaz.

22. În vîrfurile stîlpilor era o lucrătură în chip de crini. Astfel s'a isprăvit lucrarea stîlpilor.

23. A făcut marea turnată din aramă. Avea zece coți dela o margine pînă la cealaltă, era rotundă de tot, înaltă de cinci coți, și de jur împrejur se putea măsura cu un fir de treizeci de coți.

24. Subt buza ei erau săpați niște colociți, cîte zece la fiecare cot, de jur împrejurul mării;

colocinții, așezați pe două rînduri, erau turnați împreună cu ea dintr-o singură bucată.

25. Era așezată pe doisprezece boi, din cari trei întorși spre miază noapte, trei întorși spre apus; trei întorși spre miază zi, și trei întorși spre răsărit; marea era deasupra lor, și toată partea dinapoi a trupurilor lor era înlăuntru.

26. Grosimea ei era de un lat de mîină; și marginea ei era ca marginea unui potir, făcută ca floarea crinului. Avea o încăpere de două mii de vedre.

27. A mai făcut zece temelii de aramă. Fiecare temelie era lungă de patru coți, lată de patru coți, și înaltă de trei coți.

28. Iată cum erau temeliiile acestea. Erau făcute din tăblii, legate la colțuri cu încheieturi.

29. Pe tăbliile dintre încheieturi erau niște lei, boi și heruvimi; și pe încheieturi, deasupra și dedesuptul leilor și boilor, erau niște împletituri cari afirmău în chip de ciucuri.

30. Fiecare temelie avea patru roate de aramă cu osii de aramă; și la cele patru colțuri erau niște polițe turnate, subt lighean, și lîngă ciucuri.

31. Gura temeliei dinlăuntru coperișului pînă sus era de un cot; gura aceasta era rotundă, ca pentru lucrările de felul acesta, și era lată de un cot și jumătate; avea și săpături. Tăbliile erau în patru muchi, nu rotunde.

32. Cele patru roți erau subt tăblii, și osiile roților erau prinse de temelie; fiecare era înaltă de un cot și jumătate.

33. Roatele erau făcute ca ale unui car. Osiile, obezile, spițele și butucii lor erau toate turnate.

34. La cele patru colțuri ale fiecărei temelii erau niște polițe dintr-o bucată cu temelia.

35. Partea de sus a temeliei se sfîrșea cu un cerc înalt de o jumătate de cot, și își avea proptelele cu tăbliile ei făcute dintr'o bucată cu ea.

36. Pe plăcile proptelelor, și pe tăblii, a săpat heruvimi, lei și finici, după locurile goale, și ciucuri de jur împrejur.

37. Așa a făcut cele zece temelii; turnătura, măsura și chipul erau la fel pentru toate.

38. A mai făcut zece lighene de aramă. Fiecare lighean avea o încăpere de patruzeci de bați, fiecare lighean avea patru coți, fiecare lighean era pe cîte una din cele zece temelii.

39. A pus cinci temelii pe partea dreaptă a casei, și cinci temelii pe partea sfîngă a casei; iar marea de aramă a pus-o în partea dreaptă a casei la miazăzi răsărit.

40. Hiram a făcut cenușarele, lopețile și lighenele.

Așa a sfîrșit Hiram toată lucrarea pe care i-o dăduse împăratul Solomon s'o facă pentru Casa Domnului:

41. doi stîlpi cu cele două coperișuri și cu cununile lor de pe vîrful stîlpilor; cele două rețele ca să acopere cele două cununi ale coperișurilor de pe vîrful stîlpilor;

42. cele patru sute de rodii pentru cele două rețele, cîte două rînduri de rodii de fiecare rețea, ca să acopere cele două cununi ale coperișurilor de pe vîrful stîlpilor;

43. cele zece temelii, și cele zece lighene de pe temelii;

44. marea, și cei doisprezece boi de subt mare;

45. cenușarele, lopețile și lighenele. Toate aceste unelte, pe cari le-a dat împăratul Solomon lui Hiram să le facă pentru Casa Domnului, erau de aramă lustruită.

46. Împăratul a pus să le toarne în cîmpia Iordanului, într'un pămînt humos, între Sucot și Țartan.

47. Solomon a lăsat toate aceste unelte necîntărite, căci erau foarte multe, și greutatea aramei nu se putea socoti.

48. Solomon a mai făcut toate celelalte unelte pentru Casa Domnului: altarul de aur; masa de aur, unde se puneau pînile pentru punerea înaintea Domnului;

49. sfeșnicele de aur curat, cinci la dreapta și cinci la stînga, înaintea Locului prea sfînt, cu florile, candelile și mucările de aur;

50. lighenele, cuțitele, potirele, ceștile și cățuile de aur curat; și fițînile de aur curat pentru ușa dinlăuntru a casei la intrarea în Locul prea sfînt, și pentru ușa casei dela intrarea Templului.

51. Astfel s-a isprăvit toată lucrarea, pe care a făcut-o împăratul Solomon pentru Casa Domnului. Apoi a adus argintul, aurul și uneltele, pe cari le hărăzise tatăl său David, și le-a pus în vistieriile Casei Domnului.

1. Atunci împăratul Solomon a adunat la el la Ierusalim pe bătrînii lui Israel și pe toate căpeteniile semințiilor, pe căpeteniile familiilor copiilor lui Israel, ca să mute din cetatea lui David, adică Sionul, chivotul legămîntului Domnului.
2. Toți bărbații lui Israel s-au strîns la împăratul Solomon, în luna lui Etanim, care este a șaptea lună, în timpul praznicului.
3. Cînd au venit toți bătrînii lui Israel, preoții au ridicat chivotul.
4. Au adus chivotul Domnului, cortul întîlnirii, și toate uneltele sfînte, cari erau în cort: preoții și Leviții le-au adus.
5. Împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel chemată la el au stătut înaintea chivotului. Au jertfit oi și boi, cari n'au putut fi nici numărați, nici socotiți, din pricina mulțimii lor.
6. Preoții au dus chivotul legămîntului Domnului la locul lui, în Locul prea sfînt al casei, în Sfînta Sfîntelor, subt aripile heruvimilor.
7. Căci heruvimii aveau aripile întinse peste Locul chivotului, și acopereau chivotul și drugii lui pedeeasupra.
8. Se dăduse drugilor o așa lungime încît capetele lor se vedeau din Locul sfînt dinaintea Locului prea sfînt, dar nu se vedeau deafară. Ei au fost acolo pînă în ziua de azi.
9. În chivot nu erau decît cele două table de piatră, pe cari le-a pus Moise în el la Horeb, cînd a făcut Domnul legămînt cu copiii lui Israel, la ieșirea lor din țara Egiptului.
10. În clipa cînd au ieșit preoții din Locul sfînt, norul a umplut casa Domnului.
11. Preoții n'au putut să rămînă acolo să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa Domnului.
12. Atunci Solomon a zis: „Domnul a zis că vrea să locuiască în întunec!
13. Eu am zidit o casă care va fi locuința Ta, un loc unde vei locui pe vecie!“
14. Împăratul și-a întors fața, și a binecuvîntat pe toată adunarea lui Israel. Toată adunarea lui Israel era în picioare.
15. Și el a zis: „Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel, care a vorbit cu gura Lui tatălui meu David, și care împlinește, prin puterea Lui, ce spusese, cînd a zis:
16. „Din ziua cînd am scos din Egipt pe poporul Meu Israel, n-am ales nici o cetate dintre toate semințiile lui Israel ca să Mi se zidească în ea o casă unde să locuiască Numele Meu, ci am ales pe David să împărățească peste poporul Meu Israel!“
17. Tatăl meu David avea de gînd să zidească o casă Numelui Domnului, Dumnezeuului lui Israel.
18. Și Domnul a zis tatălui meu David: „Fiindcă ai avut de gînd să zidești o casă Numelui Meu, bine ai făcut că ai avut acest gînd.
19. Numai că nu tu vei zidi casa; ci fiul tău ieșit din trupul tău, va zidi casa Numelui Meu.“
20. Domnul a împlinit cuvintele pe cari le rostise. Eu m'am ridicat în locul tatălui meu David, și am șezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul, și am zidit casa Numelui Domnului, Dumnezeuul lui Israel.
21. Am rînduit un loc pentru chivot, unde este legămîntul Domnului, legămîntul pe care l-a făcut El cu părinții noștri, cînd i-a scos din țara Egiptului.
22. Solomon s'a așezat înaintea altarului Domnului, în fața întregii adunări a lui Israel. Și-a întins mîinile spre cer,
23. și a zis:
„Doamne, Dumnezeuul lui Israel! Nu este Dumnezeu ca Tine, nici sus în ceruri, nici jos pe pămînt: Tu ții legămîntul și îndurarea față de robii Tăi, cari umblă înaintea Ta din toată inima lor!
24. Astfel, ai ținut cuvîntul dat robului tău David, tatăl meu; și ce ai spus cu gura Ta, împlinești în ziua aceasta cu puterea Ta.
25. Acum, Doamne, Dumnezeuul lui Israel, ține făgăduința pe care ai făcut-o tatălui meu David, cînd ai zis: „Nu vei fi lipsit niciodată înaintea Mea de un urmaș care să șadă pe scaunul de domnie al lui Israel, numai fiii tăi să ia seamă la calea lor, și să umble înaintea Mea cum ai umblat tu înaintea Mea.

26. Oh, Dumnezeuul lui Israel, împlinescă-se făgăduința pe care ai făcut-o robului tău David, tatăl meu!
27. Dar ce! Va locui oare cu adevărat Dumnezeu pe pământ? Iată că cerurile și cerurile cerurilor nu pot să Te cuprindă: cu cât mai puțin casa aceasta pe care Ți-am zidit-o eu!
28. Totuș, Doamne, Dumnezeuul meu, ia aminte la rugăciunea robului Tău și la cererea lui; ascultă strigătul și rugăciunea pe care Ți-o face astăzi robul Tău.
29. Ochii tăi să fie zi și noapte deschiși asupra casei acesteia, asupra locului despre care ai zis: „Acolo va fi Numele Meu!“ Ascultă rugăciunea pe care Ți-o face robul Tău în locul acesta.
30. Binevoiește și ascultă cererea robului Tău și a poporului Tău Israel, când se vor ruga în locul acesta! Ascultă-i din locul locuinței Tale, din ceruri, ascultă-i și iartă-i!
31. Dacă va păcătui cineva împotriva aproapelui său și va fi silit să facă un jurământ, și va veni să jure înaintea altarului Tău, în casa aceasta, -
32. ascultă-l din ceruri, lucrează, și fă dreptate robilor Tăi; osîndește pe cel vinovat, și întoarce vina purtării lui asupra capului lui; dă dreptate celui nevinovat, și fă-i după nevinovăția lui!
33. Când poporul Tău Israel va fi bătut de vrăjmaș, pentru că a păcătuțit împotriva Ta: dacă se vor întoarce la Tine și vor da slavă Numelui Tău, dacă -ți vor face rugăciuni și cereri în casa aceasta,-
34. ascultă-i din ceruri, iartă păcatul poporului Tău Israel, și întoarce-i în țara pe care ai dat-o părinților lor!
35. Când se va închide cerul, și nu va fi ploaie, din pricina păcatelor făcute de ei împotriva Ta: dacă se vor ruga în locul acesta și vor da slavă Numelui tău, și dacă se vor abate dela păcatele lor, pentru că-i vei pedepsi -
36. ascultă-i din ceruri, iartă păcatul robilor Tăi și al poporului Tău Israel, învață-l calea cea bună pe care trebuie să umble, și să trimeți ploaie pe pământul pe care l-ai dat de moștenire poporului Tău!
37. Când foametea, ciurma, rugina, tăciunele, lăcustele, de un fel sau altul, vor fi în țară, când vrăjmașul va impresura pe poporul Tău în țara lui, în cetățile lui, când vor fi urgii sau boli de orice fel:
38. dacă un om, dacă tot poporul Tău Israel va face rugăciuni și cereri, și fiecare își va cunoaște mustrarea cugetului lui și va întinde mâinile spre casa aceasta, -
39. ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și iartă-l; lucrează, și răsplătește fiecăruia după căile lui, Tu care cunoști inima fiecăruia, căci numai Tu cunoști inima tuturor copiilor oamenilor,
40. ca să se teamă de Tine în tot timpul cât vor trăi în țara pe care ai dat-o părinților noștri!
41. Când străinul, care nu este din poporul Tău Israel, va veni dintr'o țară depărtată, pentru Numele Tău,
42. căci se va ști că Numele Tău este mare, mîna Ta este tare, și brațul Tău este întins, când va veni să se roage în casa aceasta, -
43. ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și dă străinului acela tot ce-Ți va cere, pentru ca toate popoarele pământului să cunoască Numele Tău, să se teamă de Tine, ca și poporul Tău Israel, și să știe că Numele Tău este chemat peste casa aceasta pe care am zidit-o eu!
44. Când poporul Tău va ieși la luptă împotriva vrăjmașului său, urmînd calea pe care i-o vei porunci Tu: dacă vor face rugăciuni Domnului, cu privirile întoarse spre cetatea pe care ai ales-o Tu, și spre casa pe care am zidit-o eu Numelui Tău, -
45. ascultă din ceruri rugăciunile și cererile lor, și fă-le dreptate!
46. Când vor păcătui împotriva Ta, - căci nu este om care să nu păcătuiască, - și Te vei mînia împotriva lor și-i vei da în mîna vrăjmașului, care-i va duce robi într'o țară vrăjmașă, depărtată sau apropiată:
47. dacă se vor coborî în ei înșiși, în țara unde vor fi robi, dacă se vor întoarce la Tine, și-Ți vor face cereri în țara celor ce-i vor duce în robie, și vor zice: „Am păcătuțit, am săvîrșit fărădelegi, am făcut rău!“;
48. dacă se vor întoarce la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor, în țara vrăjmașilor lor cari i-au luat robi, dacă-Ți vor face rugăciuni, cu privirile întoarse spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor, spre cetatea pe care ai ales-o, și spre casa pe care am zidit-o eu Numelui Tău, -
49. ascultă din ceruri, din locul locuinței Tale, rugăciunile și cererile lor: și fă-le dreptate;

50. iartă poporului Tău păcatele lui și toate fărădelegile făcute împotriva Ta; trezește mila celor ce-i vor ținea robi, ca să se îndure de ei,
51. căci sînt poporul Tău și moștenirea Ta, și Tu i-ai scos din Egipt, din mijlocul unui cuptor de fer!
52. Ochii Tăi să fie deschiși la cererea robului Tău și la cererea poporului Tău Israel, ca să-i ascuți în tot ce-Ți vor cere!
53. Căci Tu i-ai ales din toate celelalte popoare ale pămîntului, ca să faci din ei moștenirea Ta, cum ai spus prin robul Tău Moise, cînd ai scos din Egipt pe părinții noștri, Doamne, Dumnezeu!
54. Cînd a isprăvit Solomon de spus Domnului toată rugăciunea aceasta și cererea aceasta, s-a sculat dinaintea altarului Domnului, unde îngenunchiase, cu mînile întinse spre cer.
55. Și stînd în picioare, a binecuvîntat cu glas tare toată adunarea lui Israel, zicînd:
56. „Binecuvîntat să fie Domnul, care a dat odihnă poporului Său Israel, după toate făgăduințele Lui! Din toate bunele cuvinte pe cari le rostise prin robul Său Moise, niciunul n-a rămas neîmplinit.
57. Domnul, Dumnezeul nostru, să fie cu noi, cum a fost cu părinții noștri; să nu ne părăsească și să nu ne lase,
58. ci să ne plece inimile spre El, ca să umblăm în toate căile Lui, și să păzim poruncile Lui, legile Lui și rînduiele Lui, pe cari le-a poruncit părinților noștri!
59. Cuvintele acestea, cuprinse în cererile mele înaintea Domnului, să fie zi și noapte înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, și să facă în tot timpul dreptate robului Său și poporului Său Israel,
60. pentruca toate popoarele pămîntului să poată cunoaște că Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El!
61. Inima voastră să fie în totul a Domnului, Dumnezeului nostru, cum este astăzi, ca să urmați legile Lui și să păziți poruncile Lui.“
62. Împăratul și tot Israelul împreună cu el au adus jertfe înaintea Domnului.
63. Solomon a junghiat douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi pentru jertfa de mulțămire, pe care a adus-o Domnului. Așa a făcut împăratul și toți copiii lui Israel sfințirea Casei Domnului.
64. În ziua aceea, împăratul a sfințit mijlocul curții, care este înaintea Casei Domnului; căci acolo a adus arderile de tot, darurile de mîncare, și grăsimile jertfelor de mulțămire, pentrucă altarul de aramă care este înaintea Domnului era prea mic, ca să cuprindă arderile de tot, darurile de mîncare, și grăsimile jertfelor de mulțămire.
65. Solomon a prăznuit atunci sărbătoarea, și tot Israelul a prăznuit împreună cu el. O mare mulțime, venită dela împrejurimile Hamatului pînă la pîrul Egiptului, s-a strîns înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, timp de șapte zile, și alte șapte zile, adică patrusprezece zile.
66. În ziua a opta, a dat drumul poporului. Și ei au binecuvîntat pe împărat, și s-au dus în corturile lor, veseli și cu inima mulțămită pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul robului Său David, și poporului Său Israel.

9

1. Cînd a isprăvit Solomon de zidit Casa Domnului, casa împăratului și tot ce a găsit cu cale să facă,
2. Domnul S-a arătat a doua oară lui Solomon, cum i Se arătase la Gabaon.
3. Și Domnul i-a zis: „Îți ascult rugăciunea și cererea pe care Mi-ai făcut-o, sfințesc casa aceasta pe care ai zidit-o ca să pui în ea pentru totdeauna Numele Meu, și ochii Mei și inima Mea vor fi acolo pe vecie.
4. Și tu, dacă vei umbla înaintea Mea, cum a umblat tatăl tău David, cu inimă curată și cu neprihănire, făcînd tot ce ți-am poruncit, dacă vei păzi legile și poruncile Mele,
5. voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției tale în Israel, cum am spus tatălui tău David, cînd am zis: „Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș pe scaunul de domnie al lui Israel.“
6. Dar dacă vă veți abate dela Mine, voi și fiii voștri, dacă nu veți păzi poruncile Mele și legile Mele pe cari vi le-am dat, și dacă vă veți duce să slujiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor,
7. voi nimici pe Israel din țara pe care i-am dat-o, voi lepăda dela Mine casa pe care am sfințit-o

Numelui Meu, și Israel va ajunge de rîs și de pomină printre toate popoarele.

8. Și oricît de înaltă este casa aceasta, oricine va trece pe lîngă ea, va rămînea încremenit și va fluiera. Și va zice: „Pentru ce a făcut Domnul așa țării acesteia și casei acesteia?”

9. Și i se va răspunde: „Pentru că au părăsit pe Domnul, Dumnezeul lor, care a scos pe părinții lor din țara Egiptului, pentru că s-au alipit de alți dumnezei, s-au închinat înaintea lor și le-au slujit; de aceea a făcut Domnul să vină peste ei toate aceste rele.”

10. După douăzeci de ani Solomon zidise cele două case, Casa Domnului și casa împăratului.

11. Atunci, fiindcă Hiram, împăratul Tirului, dăduse lui Solomon lemne de cedru și lemne de chiparos, și aur, cît a voit, împăratul Solomon a dat lui Hiram douăzeci de cetăți în țara Galileii.

12. Hiram a ieșit din Tir, să vadă cetățile pe cari i le dădea Solomon. Dar nu i-au plăcut,

13. și a zis: „Ce cetăți mi-ai dat, frate?” Și le-a numit țara Cabul, nume pe care l-au păstrat pînă în ziua de azi.

14. Hiram trimesese împăratului o sută douăzeci de talanți de aur.

15. Iată cum stau lucrurile cu privire la oamenii de corvoadă pe cari i-a luat împăratul Solomon pentru zidirea Casei Domnului și a casei sale Milo, și a zidului Ierusalimului, Hațorului, Meghidoului și Ghezerului.

16. Faraon, împăratul Egiptului, venise și cucerise Ghezerul, îi dăduse foc, și omorîse pe Cananiții cari locuiau în cetate. Apoi îl dăduse de zestre fetei lui, nevasta lui Solomon.

17. Și Solomon a zidit Ghezerul, Bet-Horonul de jos,

18. Baalatul și Tadmorul, în pustia țării,

19. toate cetățile slujindu-i ca magazii și fiind ale lui, cetățile pentru cară, cetățile pentru călărime, și tot ce a găsit cu cale Solomon să zidească la Ierusalim, la Liban, și în toată țara peste care împărătea.

20. Iar pe tot poporul care mai rămăsese din Amoriți, Hetiți, Fereziți, Heviți și Iebusiți, ne făcînd parte din copiii lui Israel,

21. pe urmașii lor, cari mai rămăseseră după ei în țară și pe cari copiii lui Israel nu-i putuseră nimici cu desăvîrșire, Solomon i-a luat ca robi de corvoadă, și așa au fost pînă în ziua de astăzi.

22. Dar Solomon n-a întrebuițat ca robi de corvoadă pe copiii lui

Israel; căci ei erau oameni de război, slujitorii lui, căpeteniile lui, căpitanii lui, cîrmuitorii carălor și călărimei lui.

23. Căpeteniile puse de Solomon peste lucrări erau în număr de cinci sute cincizeci, însărcinați să privegheze pe lucrători.

24. Fata lui Faraon s'a suit din cetatea lui David în casa ei, pe care i-o zidise Solomon. Atunci a zidit el Milo.

25. Solomon aducea de trei ori pe an arderi de tot și jertfe de mulțămire pe altarul pe care-l zidise Domnului, și ardea tămîie pe cel care era înaintea Domnului. Și a isprăvit astfel casa.

26. Împăratul Solomon a mai făcut și corăbii la Ețion-Gheber, lîngă Elot, pe țarmurile mării Roșii, în țara Edomului.

27. Și Hiram a trimes cu aceste corăbii, la slujitorii lui Solomon, pe înșiși slujitorii lui, marinari cari cunoșteau marea.

28. S'au dus la Ofir, și au luat de acolo aur, patru sute douăzeci de talanți, pe cari i-au adus împăratului Solomon.

10

1. Împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, în ce privește slava Domnului, și venit să-l încerce prin întrebări grele.

2. A sosit la Ierusalim cu un alai foarte mare, și cu cămile cari aduceau mirodenii, aur foarte mult, și pietre scumpe. S-a dus la Solomon și i-a spus tot ce avea pe inimă.

3. Solomon i-a răspuns la toate întrebările, și n'a fost nimic, pe care împăratul să nu fi știut să i-l lămurească.

4. Împărăteasa din Seba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon, și casa pe care o zidise,

5. și bucatele dela masa lui, și locuința slujitorilor lui, și slujbele și hainele celor ce-i slujeau, și paharnicii lui, și arderile de tot pe cari le aducea în Casa Domnului.
6. Uimită, a zis împăratului: „Deci era adevărat ce am auzit în țara mea despre faptele și înțelepciunea ta!
7. Dar nu credeam, pînă n’am venit și n’am văzut cu ochii mei. Și iată că nici pe jumătate nu mi s’a spus. Tu ai mai multă înțelepciune și propășire de cît am auzit mergîndu-ți faima.
8. Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, cari sînt necurmat înaintea ta, cari aud înțelepciunea ta!
9. Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeuul tău, care a binevoit să te pună pe scaunul de domnie al lui Israel! Pentrucă Domnul iubește pentru totdeauna pe Israel, de aceea te-a pus împărat, ca să judeci și să faci dreptate.“
10. Ea a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur, foarte multe mirodenii, și pietre scumpe. N’au mai venit niciodată în urmă atîtea mirodenii cîte a dat împărăteasa din Seba împăratului Solomon.
11. Corăbiile lui Hiram, cari au adus aur din Ofir, au adus din Ofir și foarte mult lemn de santal și pietre scumpe.
12. Împăratul a făcut cu lemnul mirositor pălimare pentru Casa Domnului și pentru casa împăratului, și arfe și alăute pentru cîntăreți. N’a mai venit de atunci lemn de acesta mirositor, și nu s’a mai văzut pînă în ziua de azi.
13. Împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit, tot ce a cerut, și i-a mai dat și pe deasupra daruri vrednice de un împărat ca Solomon. Apoi ea s-a întors și s-a dus în țara ei, cu slujitorii ei.
14. Greutatea aurului care venea lui Solomon pe fiecare an, era de șase sute șase zeci și șase de talanți de aur,
15. afară de ce scotea dela negustorii cei mari și din negoțul cu mărfuri, dela toți împărații Arabiei, și dela dregătorii țării.
16. Împăratul Solomon a făcut două sute de scuturi mari de aur bătut, și pentru fiecare din ele a întrebuițat șase sute de sicli de aur,
17. și alte trei sute de scuturi mici de aur bătut, și pentru fie care din ele a întrebuițat trei mine de aur; și împăratul le-a pus în casa numită Pădurea Libanului.
18. Împăratul a făcut un mare scaun de domnie de fildeș, și l-a acoperit cu aur curat.
19. Scaunul acesta de domnie avea șase trepte, și partea de sus era rotunjită pe dinapoi, de fiecare parte a scaunului erau răzimători: lîngă răzimători stăteau doi lei,
20. și pe cele șase trepte stăteau doisprezece lei de o parte și de alta. Așa ceva nu s-a făcut pentru nici o împărăție.
21. Toate paharele împăratului Solomon erau de aur, și toate vasele din casa pădurii Libanului erau de aur curat. Nimic nu era de argint: pe vremea lui Solomon argintul n-avea nici o trecere.
22. Căci împăratul avea pe mare corăbii din Tars cu ale lui Hiram; și corăbiile din Tars veneau la fiecare trei ani, aducînd aur și argint, fildeș, maimuțe și păuni.
23. Împăratul Solomon a întrecut pe toți împărații pămîntului în bogății și înțelepciune.
24. Toată lumea căuta să vadă pe Solomon, ca să audă înțelepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui.
25. Și fie care își aducea darul lui: lucruri de argint și lucruri de aur, haine, arme, mirodenii, cai și catîri; așa era în fiecare an.
26. Solomon a strîns cară și călărime; avea o mie patru sute de cară și douăsprezece mii de călăreți, pe cari i-a pus în cetățile unde își ținea carăle și la Ierusalim lîngă împărat.
27. Împăratul a făcut ca argintul să fie tot așa de obicinuit la Ierusalim ca pietrele, și cedrii tot așa de mulți ca smochinii din Egipt cari cresc pe cîmpie.
28. Solomon își aducea caii din Egipt; o ceată de negustori de ai împăratului se ducea să-i ia cu grămada pe un preț hotărît:
29. un car se aducea din Egipt cu șase sute de sicli de argint, și un cal cu o sută cincizeci de sicli. Deasemenea aduceau cai cu ei pentru toți împărații Hetiților și pentru împărații Siriei.

1. Împăratul Solomon a iubit multe femei străine, afară de fata lui Faraon; Moabite, Amonite, Edomite, Sidoniene, Hetite,
2. cari făceau parte din neamurile despre cari Domnul zisese copiilor lui Israel: „Să nu intrați la ele, și nici ele să nu intre la voi; căci v'ar întoarce negreșit inimile înspre dumnezeii lor.“ De aceste neamuri s'a alipit Solomon, tîrît de iubire.
3. A avut de neveste șapte sute de crăieși împărătești și trei sute de țitoare; și nevestele i-au abătut inima.
4. Cînd a îmbătrînit Solomon, nevestele i-au plecat inima spre alți dumnezei; și inima nu i-a fost în totul a Domnului, Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său David.
5. Solomon s-a dus după Astartea, zeița Sidonienilor, și după Milcom, urîciunea Amoniților.
6. Și Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului, și n-a urmat în totul pe Domnul, ca tatăl său David.
7. Atunci Solomon a zidit pe muntele din fața Ierusalimului un loc înalt pentru Chemoș, urîciunea Moabului, pentru Moloc, urîciunea fiilor lui Amon.
8. Așa a făcut pentru toate nevestele lui străine, cari aduceau tămîie și jertfe dumnezeilor lor.
9. Domnul S-a mâniat pe Solomon, pentrucă își abătuse inima dela Domnul, Dumnezeul lui Israel, care i Se arătase de două ori.
10. În privința aceasta îi spusese să nu meargă după alți dumnezei; dar Solomon n-a păzit poruncile Domnului.
11. Și Domnul a zis lui Solomon: „Fiindcă ai făcut așa, și n-ai păzit legămîntul Meu și legile Mele pe cari ți le-am dat, voi rupe împărăția dela tine și o voi da slujitorului tău.
12. Numai, nu voi face lucrul acesta în timpul vieții tale, pentru tatăl tău David. Ci din mîna fiului tău o voi rupe.
13. Nu voi rupe însă toată împărăția; voi lăsa o seminție fiului tău, din pricina robului Meu David, și din pricina Ierusalimului, pe care l-am ales.
14. Domnul a ridicat un vrăjmaș lui Solomon: pe Hadad, Edomitul, din neamul împărătesc al Edomului.
15. Pe vremea cînd a bătut David Edomul, Ioab, căpetenia oștirii, suindu-se să îngroape morții, a ucis toată partea bărbătească din Edom;
16. a rămas acolo șase luni cu tot Israelul, pînă ce a nimicit toată partea bărbătească.
17. Atunci Hadad a fugit cu niște Edomiți, slujitori ai tatălui său, și s-a dus în Egipt. Hadad era încă un băiat pe atunci.
18. Plecînd din Madian, s-au dus la Paran, au luat cu ei niște oameni din Paran, și au ajuns în Egipt la Faraon, împăratul Egiptului. Faraon a dat o casă lui Hadad, i-a purtat grijă de mîncare, și i-a dat moșii.
19. Hadad a căpătat trecere înaintea lui Faraon, pînă acolo încît Faraon i-a dat de nevestă pe sora nevestei lui, sora împărătesei Tahpenes.
20. Sora Tahpenei i-a născut pe fiul său Ghenubat. Tahpenes l-a înțercat în casa lui Faraon; și Ghenubat a fost în casa lui Faraon, în mijlocul copiilor lui Faraon.
21. Cînd a auzit Hadad în Egipt că David a adormit cu părinții lui, și că Ioab, căpetenia oștirii, murise, a zis lui Faraon: „Lasă-mă să mă duc în țara mea.“
22. Și Faraon i-a zis: „Ce-ți lipsește la mine, de dorești să te duci în țara ta?“ El a răspuns: „Nimic, dar lasă-mă să plec.“
23. Dumnezeu a ridicat un alt vrăjmaș lui Solomon: pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise dela stăpînul său Hadadezer (Sau: Hadarezar.), împăratul din Toba.
24. El strînsese niște oameni la el, și se făcuse capul cetei, cînd a măcelărit David oștile stăpînului său. S-au dus la Damasc, și s'au așezat acolo și au domnit la Damasc.
25. El a fost un vrăjmaș al lui Israel în tot timpul vieții lui Solomon, în același timp cînd îi făcea rău Hadad, și ura pe Israel. El a împărățit peste Siria.
26. Și Ieroboam, slujitorul lui Solomon, a ridicat mîna împotriva împăratului. El era fiul lui Nebat,

Efratit din Țereda, și avea ca mamă pe o văduvă numită Țerua.

27. Iată cu ce prilej a ridicat el mâna împotriva împăratului. Solomon zidea Milo, și închidea spărturile cetății tatălui său David.

28. Ieroboam era tare și viteaz; și Solomon, văzînd pe tînărul acesta la lucru, i-a dat privigherea peste toți oamenii de corvoadă din casa lui Iosif.

29. În vremea aceea, Ieroboam, ieșind din Ierusalim, a fost întîlnit pe drum de proorocul Ahia din Silo, îmbrăcat cu o haină nouă. Erau amîndoi singuri pe cîmp.

30. Ahia a apucat haina nouă pe care o avea pe el, a rupt-o în douăsprezece bucăți,

31. și a zis lui Ieroboam: „Ia-ți zece bucăți! Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi rupe împărăția din mâna lui Solomon, și-ți voi da zece seminții.

32. Dar el va avea o seminție, din pricina robului Meu David, și din pricina Ierusalimului, cetatea pe care am ales-o din toate semințiile lui Israel.

33. Și aceasta, pentrucă M-au părăsit, și s-au închinat înaintea Astarteei, zeița Sidonienilor, înaintea lui Chemoș, dumnezeul Moabului, și înaintea lui Milcom, dumnezeul fiilor lui Amon, și pentrucă n’au umblat în căile Mele ca să facă ce este drept înaintea Mea, și să păzească legile și poruncile Mele, cum a făcut David, tatăl lui Solomon.

34. Nu voi lua din mâna lui toată împărăția, căci îl voi ținea domn în tot timpul vieții lui, pentru robul Meu David, pe care l-am ales, și care a păzit poruncile și legile Mele.

35. Dar voi lua împărăția din mâna fiului său, și-ți voi da zece seminții din ea;

36. voi lăsa o seminție fiului său, pentruca robul Meu David să aibă totdeauna o lumină înaintea Mea la Ierusalim, cetatea pe care am ales-o să pun în ea Numele Meu.

37. Pe tine te voi lua, și vei domni peste tot ce-ți va dori sufletul, vei fi împăratul lui Israel.

38. Dacă vei asculta de tot ce-ți voi porunci, dacă vei umbla în căile Mele, și dacă vei face ce este drept înaintea Mea, păzind legile și poruncile Mele, cum a făcut robul Meu David, voi fi cu tine, îți voi zidi o casă trainică, așa cum am zidit lui David, și-ți voi da ție pe Israel.

39. Voi smeri prin aceasta sămînța lui David, dar nu pentru totdeauna.“

40. Solomon a căutat să omoare pe Ieroboam. Și Ieroboam s’a sculat, și a fugit în Egipt la Șişac, împăratul Egiptului; a locuit în Egipt pînă la moartea lui Solomon.

41. Celelalte fapte ale lui Solomon, tot ce a făcut el, și înțelepciunea lui, nu sînt scrise oare în cartea faptelor lui Solomon?

42. Solomon a domnit patruzeci de ani la Ierusalim peste tot Israelul.

43. Apoi Solomon a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat în cetatea tatălui său David. În locul lui a domnit fiul său Roboam.

12

1. Roboam s-a dus la Sihem, căci tot Israelul venise la Sihem să-l facă împărat.

2. Cînd a auzit lucrul acesta Ieroboam, fiul lui Nebat, era tot în Egipt, unde fugise de împăratul Solomon, și în Egipt locuia.

3. Au trimes să-l cheme. Atunci Ieroboam, și toată adunarea lui Israel au venit la Roboam și i-au vorbit așa:

4. „Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul; acum tu ușurează această aspră robie și jugul greu pe care l-a pus peste noi tatăl tău. Și îți vom sluji.“

5. El le-a zis: „Duceți-vă, și întoarceți-vă la mine peste trei zile.“ Și poporul a plecat.

6. Împăratul Roboam s-a sfătuit cu bătrînii cari fuseseră pe lîngă tatăl său Solomon, în timpul vieții lui, și a zis: „Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia?“

7. Și iată ce i-au zis ei: „Dacă vei îndatora astăzi pe poporul acesta, dacă le faci ce cer, și dacă le vei răspunde cu vorbe binevoitoare, îți vor sluji pe vecie.“

8. Dar Roboam a lăsat sfatul pe care i-l dădeau bătrînii, și s-a sfătuit cu tinerii cari crescuseră cu el și cari erau împrejurul lui.

9. El a zis: „Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia, care-mi vorbește așa: „Ușurează-ne jugul pe care l-a pus peste noi tatăl tău?“

10. Și iată ce i-au zis tinerii cari crescuseră cu el: „Să spui așa poporului acestuia care ți-a vorbit astfel: „Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul, tu ușurează-ni-l!“ Să le vorbești așa: „Degetul meu cel mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu.
11. Acum, tatăl meu a pus peste voi un jug greu, dar eu vi-l voi face și mai greu; tatăl meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioane.“
12. Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după cum zisese împăratul: „Întoarceți-vă la mine peste trei zile!“
13. Împăratul a răspuns aspru poporului. A lăsat sfatul pe care i-l dăduseră bătrînii,
14. și le-a vorbit astfel, după sfatul tinerilor: „Tatăl meu v-a îngreuiat jugul, dar eu vi-l voi face și mai greu; tatăl meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioane.“
15. Astfel împăratul n'a ascultat pe popor; căci lucrul acesta a fost cîrmuit de Domnul, în vederea împlinirii cuvîntului, pe care-l spusese Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui Nebat.
16. Cînd a văzut tot Israelul că împăratul nu-l ascultă, poporul a răspuns împăratului: „Ce parte avem noi cu David? Noi n-avem moștenire cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum vezi-ți de casă, Davide!“ Și Israel s'a dus în corturile lui.
17. Copiii lui Israel cari locuiau în cetățile lui Iuda, au fost singurii peste cari a domnit Roboam.
18. Atunci împăratul Roboam a trimes la ei pe Adoram, care era mai mare peste biruri. Dar Adoram a fost ucis cu pietre de tot Israelul, și a murit. Și împăratul Roboam s-a grăbit să se suie într-un car, ca să fugă la Ierusalim.
19. Astfel s-a deslipit Israel de casa lui David pînă în ziua de azi..
20. Tot Israelul, auzind că Ieroboam s-a întors, au trimes să-l cheme în adunare, și l-au făcut împărat peste tot Israelul. Seminția lui Iuda a fost singura care a mers după casa lui David.
21. Roboam ajungînd la Ierusalim, a strîns toată casa lui Iuda și seminția lui Beniamin, o sută optzeci de mii de oameni aleși, buni pentru război, ca să lupte împotriva casei lui Israel și s-o aducă înapoi sub stăpînirea lui Roboam, fiul lui Solomon.
22. Dar cuvîntul lui Dumnezeu a vorbit astfel lui Șemaia, omul lui Dumnezeu:
23. „Vorbește lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregii case a lui Iuda și a lui Beniamin, și celuilalt popor, și spune-le:
24. „Așa vorbește Domnul: „Nu vă suiți, și nu faceți război împotriva fraților voștri, copiii lui Israel! Fiecare din voi să se întoarcă acasă, căci de la Mine s'a întîmplat lucrul acesta.“ Ei au ascultat de cuvîntul Domnului, și s'au întors acasă, după cuvîntul Domnului.
25. Ieroboam a zidit Sihemul pe muntele lui Efraim, și a locuit acolo; apoi a ieșit de acolo, și a zidit Penuel.
26. Ieroboam a zis în inima sa: „Împărăția s-ar putea acum să se întoarcă la casa lui David.
27. Dacă poporul acesta se va sui la Ierusalim să aducă jertfe în Casa Domnului, inima poporului acestuia se va întoarce la domnul său, la Roboam, împăratul lui Iuda, și mă vor omorî și se vor întoarce la Roboam, împăratul lui Iuda.“
28. După ce s-a sfătuit, împăratul a făcut doi viței de aur, și a zis poporului: „Destul v-ați suit la Ierusalim; Israele! Iată Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.“
29. A așezat unul din acești viței la Betel, iar pe celalt l-a pus în Dan.
30. Și fapta aceasta a fost un prilej de păcătuire. Poporul se ducea să se închine înaintea unuia din viței pînă la Dan.
31. Ieroboam a făcut o casă de înălțimi și a pus preoți luați din tot poporul, cari nu făceau parte din fiii lui Levi.
32. A rînduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care se prăznuia în Iuda, și a adus jertfe pe altar. Iată ce a făcut la Betel, ca să se aducă jertfe vițelilor pe cari-i făcuse el. A pus în slujbă la Betel pe preoții înălțimilor ridicate de el.
33. Și a jertfit pe altarul pe care-l făcuse la Betel, în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, lună pe care o alesese după bunul lui plac. A hotărît-o ca sărbătoare pentru copiii lui Israel, și s-a suit la altar să ardă tămîie.

1. Dar iată că un om al lui Dumnezeu a venit din Iuda la Betel, trimis de cuvîntul Domnului, tocmai pe cînd stătea Ieroboam la altar să ardă tămîie.
2. El a strigat împotriva altarului, după cuvîntul Domnului, și a zis: „Altarule! Altarule! Așa vorbește Domnul: „Iată că se va naște un fiu casei lui David; numele lui va fi Iosia; el va junghia pe tine, pe preoții înălțimilor, cari ard tămîie pe tine, și pe tine se vor arde osăminte omenești!“
3. Și în aceeași zi a dat un semn, zicînd: „Acesta este semnul care arată că Domnul a vorbit: Altarul se va despica, și cenușa de pe el se va vărsa.“
4. Cînd a auzit împăratul cuvîntul pe care-l strigase omul lui Dumnezeu împotriva altarului din Betel, a întins mîna de pe altar, zicînd: „Prindeți-l!“ Și mîna, pe care o întinsese Ieroboam împotriva lui, s'a uscat, și n'a putut s'o întoarcă înapoi.
5. Altarul s'a despicat, și cenușa de pe el s-a vărsat, după semnul pe care-l dăduse omul lui Dumnezeu, potrivit cu cuvîntul Domnului.
6. Atunci împăratul a luat cuvîntul, și a zis omului lui Dumnezeu: „Roagă-te Domnului, Dumnezeului tău, și cere-I să-mi pot trage mîna înapoi.“ Omul lui Dumnezeu s'a rugat Domnului și împăratul a putut să-și tragă înapoi mîna, care s-a făcut sănătoasă ca mai înainte.
7. Împăratul a zis omului lui Dumnezeu: „Intră cu mine în casă, să iei ceva de mîncare, și-ți voi da un dar.“
8. Omul lui Dumnezeu a zis împăratului: jumătate din casa ta să-mi dai, și n'aș intra cu tine. Nu voi mîncă pîne, și nu voi bea apă în locul acesta;
9. căci iată ce poruncă mi-a fost dată; prin cuvîntul Domnului: „Să nu mănînci pîne nici să bei apă, și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce.“
10. El a plecat pe un alt drum, și nu s-a întors pe drumul pe care venise la Betel.
11. În Betel locuia un prooroc bătrîn. Fiii săi au venit și i-au istorisit toate lucrurile pe care le făcuse omul lui Dumnezeu la Betel în ziua aceea, precum și cuvintele pe cari le spusese împăratului. După ce au istorisit tatălui lor toate,
12. el le-a zis: „Pe ce drum a plecat?“ Fiii săi văzuseră pe ce drum plecase omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda.
13. Și a zis fiilor săi: „Puneți-mi șaua pe măgar.“ I-au pus șaua pe măgar, și a încălecat pe el.
14. S'a dus după omul lui Dumnezeu, și l-a găsit stînd supt un stejar. Și i-a zis: „Tu ești omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda?“ El a răspuns: „Eu sînt.“
15. Atunci el i-a zis: „Vino cu mine acasă, și să iei ceva să mănînci.“
16. Dar el a răspuns: „Nu pot nici să mă întorc cu tine, nici să intru la tine. Nu voi mîncă pîne și nici nu voi bea apă cu tine în locul acesta;
17. căci mi s-a spus, prin cuvîntul Domnului: „Să nu mănînci pîne nici să nu bei apă acolo, și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce.“
18. Și el i-a zis: „Și eu sînt prooroc ca tine; și un înger mi-a vorbit din partea Domnului, și mi-a zis: „Adu-l acasă cu tine ca să mănînce pîne și să bea apă.“ Îl mințea.
19. Omul lui Dumnezeu s-a întors cu el, și a mîncat pîne și a băut apă în casa lui.
20. Pe cînd stăteau ei la masă, cuvîntul Domnului a vorbit proorocului, care-l adusese înapoi.
21. Și el a strigat omului lui Dumnezeu care venise din Iuda: „Așa vorbește Domnul: „Pentru că n-ai ascultat porunca Domnului, și n'ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Domnul, Dumnezeul tău;
22. pentru că te-ai întors, și ai mîncat pîne și ai băut apă, în locul despre care îți spusese: „Să nu mănînci pîne și să nu bei apă acolo“, - trupul tău mort nu va intra în mormîntul părinților tăi.“
23. Și, după ce a mîncat pîne și a băut apă proorocul pe care-l întorsese, i-a pus șaua pe măgar.
24. Omul lui Dumnezeu a plecat; și a fost întîlnit pe drum de un leu care l-a omorît. Trupul lui mort era întins pe drum; măgarul a rămas lîngă el, și leul stătea și el lîngă trup.
25. Și niște oameni cari treceau pe acolo, au văzut trupul întins în drum și leul stînd lîngă trup; și au spus lucrul acesta, la venirea lor în cetatea în care locuia proorocul cel bătrîn.
26. Cînd a auzit lucrul acesta proorocul care întorsese de pe drum pe omul lui Dumnezeu, a zis: „Este omul lui Dumnezeu, care n'a ascultat de porunca Domnului, și Domnul l-a dat în ghearele

leului care l-a sfințit și l-a omorât, după cuvântul pe care i-l spusese Domnul.“

27. Apoi, îndreptându-se către fiii săi, a zis: „Puneți-mi șaua pe măgar.“ Au pus șaua pe măgar,

28. și el a plecat. A găsit trupul întins în drum, și măgarul și leul stând lângă trup. Leul nu mîncase trupul și nu sfințise pe măgar.

29. Proorocul a ridicat trupul omului lui Dumnezeu, l-a pus pe măgar, și l-a dus înapoi; și bătrînul prooroc s-a întors în cetate să-l jălească și să-l îngroape.

30. I-a pus trupul în mormînt și l-au jălit, zicînd: „Vai, frate!“

31. După ce l-a îngropat, a zis fiilor săi: „Cînd voi muri, să mă îngropați în mormîntul în care este îngropat omul lui Dumnezeu; să-mi puneți oasele lângă oasele lui.“

32. Căci se va împlini cuvântul pe care l-a strigat el din partea Domnului împotriva, altarului din Betel, și împotriva tuturor capiștelor de înălțimi din cetățile Samariei.“

33. După împlinirea aceasta, Ieroboam nu s-a abătut de pe calea lui cea rea. A pus iarăși preoți pentru înălțimi, luați din tot poporul: pe oricine dorea, îl sfințea preot al înălțimilor.

34. Și fapta aceasta a fost un prilej de păcătuire pentru casa lui Ieroboam, și pentru aceasta a fost nimicită ea și ștearsă de pe fața pămîntului.

14

1. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit Abiia, fiul lui Ieroboam.

2. Și Ieroboam a zis nevastei sale: „Scoală-te, te rog, și schimbă-ți hainele, ca să nu se știe că ești nevasta lui Ieroboam, și du-te la Silo. Iată că acolo este Ahia, proorocul; el mi-a spus că voi fi împăratul poporului acestuia.“

3. Ia cu tine zece pîni, turte, și un vas cu miere, și intră la el: el îți va spune ce va fi cu copilul.“

4. Nevasta lui Ieroboam a făcut așa; s'a sculat, s'a dus la Silo, și a intrat în casa lui Ahia. Ahia nu mai putea să vadă, căci ochii i se întunecaseră de bătrîneță.

5. Domnul spusese lui Ahia: „Nevasta lui Ieroboam are să vină să te întrebe de fiul ei, pentru că este bolnav. Să vorbești așa și așa. Ea cînd va veni, se va da drept alta.“

6. Cînd a auzit Ahia vuietul pașilor ei, în clipa cînd intra pe ușă, a zis: „Intră, nevasta lui Ieroboam; pentruce vrei să te dai drept alta? Sînt însărcinat să-ți vestesc lucruri aspre.“

7. Du-te, și spune lui Ieroboam: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Te-am ridicat din mijlocul poporului, te-am pus căpetenie peste poporul Meu Israel,

8. am rupt împărăția dela casa lui David, și ți-am dat-o ție, și n'ai fost ca robul Meu David, care a păzit poruncile Mele și a umblat după Mine din toată inima lui, nefăcînd decît ce este drept înaintea Mea.

9. Tu ai făcut mai rău decît toți ceice au fost înaintea ta: te-ai dus să-ți faci alți dumnezei și chipuri turnate ca să Mă mîni, și M-ai lepădat înapoia ta!

10. De aceea, voi trimete nenorocirea peste casa lui Ieroboam, voi nimici pe oricine este al lui Ieroboam, fie rob, fie slobod în Israel, și voi mătura casa lui Ieroboam, cum se mătură murdăriile, pînă va peri.

11. Cel ce va muri în cetate din casa lui Ieroboam, va fi mîncat de cîni, și cel ce va muri pe cîmp va fi mîncat de păsările cerului. Căci Domnul a vorbit.

12. Tu, scoală-te și du-te acasă. Și cum îți vor pași picioarele în cetate, copilul va muri.

13. Tot Israelul îl va plînge, și-l vor îngropa; căci el este singurul din casa lui Ieroboam care va fi pus într'un mormînt, pentru că este singurul din casa lui Ieroboam în care s-a găsit ceva bun înaintea Domnului, Dumnezeului lui Israel.

14. Domnul va pune peste Israel un împărat, care va nimici casa lui Ieroboam în ziua aceea. Și nu se întîmplă oare chiar acum lucrul acesta?

15. Domnul va lovi pe Israel, și Israel va fi ca trestia clătinată în ape; va smulge pe Israel din această țară bună pe care o dăduse părinților lor, și-i va împrăștia dincolo de Rîu, pentru că și-au făcut idoli, mîniind pe Domnul.

16. Va părăsi pe Israel, din pricina păcatelor pe cari le-a făcut Ieroboam și în cari a tîrît și pe Israel.“

17. Nevasta lui Ieroboam s-a sculat, și a plecat. A ajuns la Tirța; și cum a atins pragul casei, copilul a murit.

18. L-au îngropat, și tot Israelul l-a plîns, după cuvîntul Domnului, pe care-l spusese prin robul Său Ahia, proorocul.
19. Celelalte fapte ale lui Ieroboam, cum a făcut război și cum a domnit, sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.
20. Ieroboam a împărățit douăzeci și doi de ani; apoi a adormit cu părinții săi. Și în locul lui a împărățit fiul său Nadab.
21. Roboam, fiul lui Solomon, a împărățit peste Iuda. Avea patruzeci și unu de ani cînd s-a făcut împărat, și a împărățit șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese Domnul din toate semințiile lui Israel, ca să-Și pună Numele în ea. Mamă-sa se chema Naama, Amonita.
22. Iuda a făcut ce este rău înaintea Domnului; și, prin păcatele pe cari le-au săvîrșit, I-au stîrnit gelozia mai mult decît părinții lor.
23. Și-au zidit și ei înălțimi cu stîlpi închinați idolilor și Astartee pe orice deal înalt și supt orice copac verde.
24. Au fost chiar și sodomiți în țară. Au făcut de toate urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.
25. În al cincilea an al împărățirii lui Roboam, Șișac, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva Ierusalimului.
26. A luat vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului, a luat tot. A luat toate scuturile de aur pe cari le făcuse Solomon.
27. Împăratul Roboam a făcut în locul lor niște scuturi de aramă, și le-a dat în grija căpeteniilor alergătorilor, cari păzeau intrarea casei împăratului.
28. Orice cîte ori se ducea împăratul la Casa Domnului, alergătorii le purtau; apoi le aduceau iarăși în odaia alergătorilor.
29. Celelalte fapte ale lui Roboam, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?
30. Totdeauna a fost război între Roboam și Ieroboam.
31. Roboam a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea lui David. Mamă-sa se numea Naama, Amonita. Și în locul lui a împărățit fiul său Abiam.

15

1. În al optsprezecelea an al domniei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a început să împărățească peste Iuda Abiam.
2. A împărățit trei ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Maaca fata lui Abisalom.
3. El s-a dedat la toate păcatele pe cari le făcuse tatăl său înaintea lui; și inima lui n-a fost întregă a Domnului, Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său David.
4. Dar din pricina lui David, Domnul Dumnezeul lui i-a dat o lumină la Ierusalim, punînd pe fiul lui după el și lăsînd Ierusalimul în picioare.
5. Căci David făcuse ce este plăcut înaintea Domnului, și nu se abătuse dela niciuna din poruncile Lui în tot timpul vieții lui, afară de întîmplarea cu Urie, Hetitul.
6. Între Roboam și Ieroboam a fost război tot timpul cît a trăit Roboam.
7. Celelalte fapte ale lui Abiam, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?
Între Abiam și Ieroboam a fost război.
8. Abiam a adormit cu părinții lui, și l-au îngropat în cetatea lui David. Și în locul lui a domnit fiul său Asa.
9. În al douăzecilea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început să domnească peste Iuda Asa.
10. El a domnit patruzeci și unu de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Maaca, fata lui Abisalom.
11. Asa a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, ca tatăl său David.
12. A scos din țară pe sodomiți, și a îndepărtat toți idolii pe cari-i făcuseră părinții lui.
13. Și chiar pe mama sa Maaca n-a mai lăsat-o să fie împărăteasă, pentru că făcuse un idol Astarteei. Așa i-a sfărîmat idolul, și l-a ars în pîrful Chedron.

14. Dar înălțimile n-au perit, măcar că inima lui Asa a fost în totul a Domnului în tot timpul vieții lui.
15. El a pus în Casa Domnului lucrurile hărăzite de tatăl său și de el însuși: argint, aur și vase.
16. Între Asa și Baeșa, împăratul lui Israel, a fost război în tot timpul vieții lor.
17. Baeșa, împăratul lui Israel, s-a suit împotriva lui Iuda; și a întărit Rama, ca să împedecă pe ai lui Asa, împăratul lui Iuda, să iasă și să intre.
18. Asa a luat tot argintul și tot aurul cari rămăseseră în vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului, și le-a pus în mâinile slujitorilor lui, pe care i-a trimis la Ben-Hadad, fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, împăratul Siriei, care locuia la Damasc. Împăratul Asa a trimis să-i spună:
19. „Să fie un legământ între mine și tine, cum a fost între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimet un dar în argint și în aur. Du-te, rupe legământul tău cu Baeșa, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de la mine.“
20. Ben-Hadad a ascultat pe împăratul Asa; a trimis pe căpeteniile oștirii lui împotriva cetăților lui Israel, și au pustiit Iionul, Dan, Abel-Bet-Maaca, tot Chinerotul, și toată țara lui Neftali.
21. Când a auzit Baeșa lucrul acesta, a încetat să mai întărească Rama, și s-a întors la Tirța.
22. Împăratul Asa a chemat pe tot Iuda, fără să lase la o parte pe cineva, și au ridicat pietrele și lemnul pe care-l întrebuița Baeșa la întărirea Ramei; și împăratul Asa le-a întrebuițat la întărirea Ghebei lui Beniamin și Mițpei.
23. Toate celelalte fapte ale lui Asa, toate isprăvile lui și tot ce a făcut, și cetățile pe cari le-a zidit, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Totuș, la bătrînețe, a fost bolnav de picioare.
24. Asa a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea tatălui său David. Și în locul lui a domnit fiul său Iosafat.
25. Nadab, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel, în al doilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. El a domnit doi ani peste Israel.
26. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a umblat pe calea tatălui său, săvîrșind păcatele în cari tîrîse tatăl său pe Israel.
27. Baeșa, fiul lui Ahia, din casa lui Isahar, a uneltit împotriva lui, și Baeșa l-a omorît la Ghibeton, care era al Filistenilor, pe cînd Nadab și tot Israelul impresurau Ghibetonul.
28. Baeșa l-a omorît în al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, și a domnit el în locul lui.
29. Când s'a făcut împărat, a ucis toată casa lui Ieroboam, n'a lăsat să scape nimeni cu viață, ci a nimicît totul, după cuvîntul pe care-l spusese Domnul prin robul său Ahia din Silo,
30. din pricina păcatelor pe cari le făcuse Ieroboam și în cari tîrîse și pe Israel, mîniînd astfel pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.
31. Celelalte fapte ale lui Nadab, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?
32. Între Asa și Baeșa, împăratul lui Israel, a fost război în tot timpul vieții lor.
33. În al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste tot Israelul la Tirța, Baeșa, fiul lui Ahia. A domnit douăzeci și patru de ani.
34. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a umblat pe calea lui Ieroboam, săvîrșind păcatele în cari tîrîse Ieroboam pe Israel.

16

1. Cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Baeșa:
2. „Eu te-am ridicat din țărîină, și te-am pus mai mare peste poporul Meu Israel; dar pentru că ai umblat pe calea lui Ieroboam, și ai făcut pe poporul Meu Israel să păcătuiască, pentru că să Mă mîni prin păcatele lor,
3. iată că voi mătura pe Baeșa și casa lui, și casa ta o voi face ca și casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat.
4. Cine va muri în cetate din casa lui Baeșa, va fi mîncat de cîni, și cine va muri pe cîmp dintr'ai lui, va fi mîncat de păsările cerului.“
5. Celelalte fapte ale lui Baeșa, ce a făcut el, și isprăvile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor

împăraților lui Israel?

6. Baeșa a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat la Tirța. Și în locul lui a domnit fiul său Ela.

7. Cuvîntul Domnului vorbise prin proorocul Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Baeșa, și împotriva casei lui, pe deoparte pentru tot răul pe care-l făcuse supt ochii Domnului, mîniindu-L prin lucrul mînilor lui și ajungînd ca și casa lui Ieroboam, iar pe de alta pentrucă lovise casa lui Ieroboam.

8. În al douăzeci și șaselea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească Ela, fiul lui Baeșa. El a domnit peste Israel la Tirța. A domnit doi ani.

9. Slujitorul său Zimri, care era mai mare peste jumătate din carăle lui, a uneltit împotriva lui. Ela era la Tirța, chefuind și îmbătîndu-se în casa lui Arța, căpetenia casei împăratului la Tirța.

10. Zimri a intrat, l-a lovit și l-a ucis, în al douăzeci și șaptelea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Și a domnit el în locul lui.

11. Cînd s-a făcut împărat și a șezut pe scaunul lui de domnie, a omorît toată casa lui Baeșa, n-a lăsat să scape nimeni din ai lui: nici rudă nici prieten.

12. Zimri a nimicit toată casa lui Baeșa, după cuvîntul pe care-l spusese Domnul împotriva lui Baeșa prin proorocul Iehu,

13. din pricina tuturor păcatelor pe cari le săvîrșise Baeșa și fiul său Ela, și în cari tîrșiseră și pe Israel, mîniind prin idolii lor pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

14. Celelalte fapte ale lui Ela, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

15. În al douăzeci și șaptelea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, Zimri a domnit șapte zile la Tirța. Poporul tăbăra împotriva Ghibetonului care era al Filistenilor.

16. Și poporul a auzit în tabără vestea aceasta: „Zimri a uneltit, și chiar a ucis pe împărat!“ Și în ziua aceea, tot Israelul a pus în tabără ca împărat al lui Israel pe Omri, căpetenia oștirii.

17. Omri, și tot Israelul cu el, au pornit din Ghibeton, și au împresurat Tirța.

18. Zimri, văzînd că cetatea este luată, a intrat în cetățuia casei împăratului, și a dat foc casei împăratului peste el. Astfel a murit el,

19. din pricina păcatelor pe cari le săvîrșise, făcînd ce este rău înaintea Domnului, umblînd pe calea lui Ieroboam, săvîrșind păcatele pe cari le făcuse Ieroboam, și făcînd și pe Israel să păcătuiască.

20. Celelalte fapte ale lui Zimri, și uneltirea pe care a făcut-o el nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

21. Atunci poporul lui Israel s-a desbinat în două părți; jumătate din popor voia să facă împărat pe Tibni, fiul lui Ghinat, și jumătate era pentru Omri.

22. Ceice urmau pe Omri au biruit pe ceice urmau pe Tibni, fiul lui Ghinat. Tibni a murit, și Omri a domnit.

23. În al treizeci și unulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel Omri. A domnit doisprezece ani. După ce a domnit șase ani la Tirța,

24. a cumpărat dela Șemer muntele Samariei, cu doi talanți de argint; a întărit muntele, și a pus cetății pe care a zidit-o, numele Samaria, după numele lui Șemer, domnul muntelui.

25. Omri a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a lucrat mai rău decît toți ceice fuseseră înaintea lui.

26. A umblat în toată calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și s-a dedat la păcatele în cari tîrșise Ieroboam pe Israel, mîniind prin idolii lor pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

27. Celelalte fapte ale lui Omri, ce a făcut el, și isprăvile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

28. Omri a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat la Samaria. Și în locul lui a domnit fiul său Ahab.

29. Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel, în al treizeci și optulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit douăzeci și doi de ani peste Israel la Samaria.

30. Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău înaintea Domnului, mai mult decît toți ceice fuseseră înaintea lui.

31. Și, ca și cum ar fi fost puțin lucru pentru el să se dedea la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a mai luat de nevastă și pe Izabela, fata lui Etbaal, împăratul Sidoniților, și a slujit lui Baal și s'a

închinat înaintea lui.

32. A ridicat un altar lui Baal în templul lui Baal pe care l-a zidit la Samaria,

33. și a făcut un idol Astarteei. Ahab a făcut mai multe rele decât toți împărații lui Israel cari fuseseră înaintea lui, ca să mînie pe Domnul Dumnezeuul lui Israel.

34. Pe vremea lui, Hiel din Betel a zidit iarăș Ierihonul; i-a pus temeliiile cu prețul lui Abiram, întîiul lui născut, și i-a pus porțile cu prețul lui Segub, cel mai tînăr fiu al lui, după cuvîntul pe care-l spusese Domnul prin Iosua, fiul lui Nun.

17

1. Ilie, Tișbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu este Domnul, Dumnezeuul lui Israel, al cărui slujitor sînt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvîntul meu.“

2. Și cuvîntul Domnului a vorbit lui Ilie, cu aceste vorbe:

3. „Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit, și ascunde-te lîngă pîrîul Cherit, care este în fața Iordanului.

4. Vei bea apă din pîrîu, și am poruncit corbilor să te hrănească acolo.“

5. El a plecat și a făcut după cuvîntul Domnului. S-a dus și s-a așezat lîngă pîrîul Cherit, care este în fața Iordanului.

6. Corbii îi aduceau pîne și carne dimineța, și pîne și carne seara, și bea apă din pîrîu.

7. Dar după cîtăva vreme pîrîtul a secat, căci nu căzuse ploaie în țară.

8. Atunci cuvîntul Domnului i-a vorbit astfel:

9. „Scoală-te, du-te la Sarepta care ține de Sidon, și rămîi acolo. Iată că am poruncit acolo unei femei văduve să te hrănească.“

10. Ilie s-a sculat, și s-a dus la Sarepta. Cînd a ajuns la poarta cetății, acolo era o femeie văduvă care strîngea lemne. El a chemat-o, și a zis: „Du-te și adu-mi, te rog, puțină apă într'un vas, ca să beau.“

11. Pe cînd se ducea ea să-i aducă, a chemat-o din nou, și a zis: „Adu-mi, te rog, și o bucată de pîne în mîna ta.“

12. Și ea a răspuns: „Viu este Domnul, Dumnezeuul tău, că n-am nimic copt, n'am decât un pumn de făină într-o oală și puțin untdelemn într-un ulcior. Și iată, strîng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru fiul meu: vom mînca și apoi vom muri.“

13. Ilie i-a zis: „Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai, pregătește-mi întîi mie cu untdelemnul și făina aceea o mică turtă, și adu-mi-o; pe urmă să faci și pentru tine și pentru fiul tău.

14. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina, pînă în ziua cînd va da Domnul ploaie pe fața pămîntului.“

15. Ea s'a dus, și a făcut după cuvîntul lui Ilie. Și multă vreme a avut ce să mănînce, ea și familia ei, și Ilie.

16. Făina din oală n-a scăzut, și untdelemnul din ulcior nu s-a împuținat, după cuvîntul pe care-l rostise Domnul prin Ilie.

17. După aceea, fiul femeii, stăpîna casei, s'a îmbolnăvit. Și boala lui a fost atît de cumplită încît n'a mai rămas suflare în el.

18. Femeia a zis atunci lui Ilie: „Ce am eu a face cu tine, omule al lui Dumnezeu? Ai venit la mine doar ca să aduci aminte lui Dumnezeu de nelegiuirea mea, și să-mi omori astfel fiul?“

19. El i-a răspuns: „Dă-mi încoace pe fiul tău.“ Și l-a luat dela sînul femeii, l-a suit în odaia de sus unde locuia el, și l-a culcat pe patul lui.

20. Apoi a chemat pe Domnul, și a zis: „Doamne, Dumnezeule, oare atît de mult să mîhnești Tu chiar pe văduva aceasta, la care am fost primit ca oaspete, încît să-i omori fiul?“

21. Și s'a întins de trei ori peste copil, a chemat pe Domnul, și a zis: „Doamne, Dumnezeule, Te rog, fă să se întoarcă sufletul copilului în el!“

22. Domnul a ascultat glasul lui Ilie, și sufletul copilului s-a întors în el, și a înviat.

23. Ilie a luat copilul, l-a pogorît jos în casă din odaia de sus, și l-a dat mamei sale. Și Ilie a zis: „Iată, fiul tău este viu.“

24. Și femeia a zis lui Ilie: „Cunosc acum că ești un om al lui Dumnezeu, și cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!“

18

1. Au trecut multe zile, și cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Ilie, în al treilea an: „Du-te, și înfățișează-te înaintea lui Ahab, ca să dau ploaie pe fața pământului.“

2. Și Ilie s'a dus să se înfățișeze înaintea lui Ahab.

Era mare foamete în Samaria.

3. Și Ahab a trimis să cheme pe Obadia, mai marele casei lui. - Obadia se temea mult de Domnul.

4. De aceea când a nimicit Izabela pe proorocii Domnului, Obadia a luat o sută de prooroci, i-a ascuns câte cincizeci într-o peșteră, și i-a hrănit cu pâine și cu apă. -

5. Ahab a zis lui Obadia: „Haidem prin țară pe la toate izvoarele de apă și pe la toate pîrîturile; poate că vom găsi iarbă ca să păstrăm viața cailor și catîrilor, și să n'avem nevoie să omorîm vitele.“

6. Și-au împărțit țara s'o cutreere. Ahab a plecat singur pe un drum, și Obadia a plecat singur pe un alt drum.

7. Pe când era Obadia pe drum, iată că l-a întâlnit Ilie. Obadia, cunoscîndu-l, a căzut cu fața la pământ, și a zis: „Tu ești, domnul meu Ilie?“

8. El i-a răspuns: „Eu sînt; du-te și spune stăpînului tău: „Iată că a venit Ilie!“

9. Și Obadia a zis: „Ce păcat am săvîrșit eu, ca să dai pe robul tău în mîinile lui Ahab, ca să mă omoare?“

10. Viu este Domnul, că n-a rămas popor sau împărăție unde să nu fi trimis stăpînul meu să te caute; și când se spunea că nu ești acolo, pune pe împărăția și poporul acela să jure că nu te-a găsit.

11. Și acum zici: „Du-te, și spune stăpînului tău: „Iată că a venit Ilie!“

12. Și apoi, când voi pleca de la tine, Duhul Domnului te va duce nu știu unde. Dacă m'aș duce să dau de știre lui Ahab, și nu te-ar găsi, mă va omorî. Și totuș robul tău se teme de Domnul din tinereța lui.

13. Nu s'a spus oare domnului meu ce am făcut când a ucis Izabela pe proorocii Domnului? Cum am ascuns o sută de prooroci ai Domnului, câte cincizeci într-o peșteră și i-am hrănit cu pâine și cu apă?

14. Și acum tu zici: „Du-te și spune stăpînului tău: „Iată că a venit Ilie!“! El mă va ucide.“

15. Dar Ilie a zis: „Viu este Domnul oștirilor, al cărui slujitor sînt, că astăzi mă voi înfățișa înaintea lui Ahab.“

16. Obadia, ducîndu-se înaintea lui Ahab, l-a înștiințat despre lucrul acesta. Și Ahab s'a dus înaintea lui Ilie.

17. Abia a zărit Ahab pe Ilie, și i-a zis: „Tu ești acela care nenorocești pe Israel?“

18. Ilie a răspuns: „Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu, și casa tatălui tău, fiindcă ați părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali.“

19. Strînge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei patru sute cincizeci de prooroci ai lui Baal, și pe cei patru sute de prooroci ai Astarteei, cari mănîncă la masa Izabelei“.

20. Ahab a trimis soli la toți copiii lui Israel, și a strîns pe prooroci la muntele Carmel.

21. Atunci Ilie s'a apropiat de tot poporul, și a zis: „Pînă când vreți să șchiopătați de amîndouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!“ Poporul nu i-a răspuns nimic.

22. Și Ilie a zis poporului: „Eu singur am rămas din proorocii Domnului, pe când prooroci ai lui Baal sînt patru sute cincizeci.“

23. Să ni se dea doi junci. Ei să-și aleagă un junc, pe care să-l taie în bucăți, și să-l pună pe lemne, fără să pună foc. Și eu voi pregăti celalt junc, și-l voi pune pe lemne fără să pun foc.

24. Apoi voi să chemați numele dumnezeului vostru; și eu voi chema Numele Domnului.

Dumnezeul care va răspunde prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns, și a zis: „Bine!“

25. Ilie a zis proorocilor lui Baal: „Alegeți-vă un junc din cei doi, pregătiți-l voi înfii, căci sînteți

mai mulți, și chemați numele dumnezeului vostru; dar să nu puneți foc.“

26. Ei au luat juncul pe care li l-au dat, și l-au pregătit. Și au chemat numele lui Baal, de dimineată pînă la ameză, zicînd: „Baale, auzi-ne!“ Dar nu s'a auzit nici glas, nici răspuns. Și săreau împrejurul altarului pe care-l făcuseră.

27. La ameză, Ilie și-a bătut joc de ei, și a zis: „Strigați tare, fiindcă este dumnezeu; se gîndește la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme, și se va trezi.“

28. Ei au strigat tare, și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi cu săbiile și cu sulite, pînă ce a curs sînge pe ei.

29. Cînd a trecut ameză, au aiurat, pînă în clipa cînd se aducea jertfa de seară. Dar nu s'a auzit nici glas, nici răspuns, nici semn de luare aminte.

30. Ilie a zis atunci întregului popor: „Apropiați-vă de mine!“ Tot poporul s'a apropiat de el. Și Ilie a dres altarul Domnului care fusese sfărîmat.

31. A luat douăsprezece pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, căruia Domnul îi zisese: „Israel îți va fi numele“,

32. și a zidit cu pietrele acestea un altar în Numele Domnului. A făcut împrejurul altarului un șanț, în care încăpeau două măsuri de sămînță.

33. A așezat apoi lemnele, a tăiat juncul în bucăți, și l-a puse pe lemne. Apoi a zis: „Umpleți patru vedre cu apă, și vărsați-le pe arderea de tot și pe lemne.“ Și au făcut așa.

34. Apoi a zis: „Mai faceți lucrul acesta odată.“ Și l-au făcut încă odată. Apoi a zis: „Mai faceți-l și a treia oară.“ Și l-au făcut și a treia oară.

35. Apa curgea în jurul altarului, și au umplut cu apă și șanțul.

36. În clipa cînd se aducea jertfa de seară, proorocul Ilie s-a apropiat și a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sînt slujitorul Tău, și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.

37. Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentruca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel inima spre bine!“

38. Atunci a căzut foc dela Domnul, și a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele și pămîntul, și a supt și apa care era în șanț.

39. Cînd a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pămînt, și au zis: „Domnul este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul Dumnezeu!“

40. „Puneți mîna pe proorocii lui Baal“, le-a zis Ilie: „niciunul să nu scape!“ Și au pus mîna pe ei. Ilie i-a pogorît la pîrîul Chison și i-a junghiat acolo.

41. Apoi Ilie a zis lui Ahab: „Suie-te de mîncă și bea; căci se aude vuiet de ploaie.“

42. Ahab s-a suit să mînce și să bea. Dar Ilie s'a suit pe vîrfurile Carmelului, și plecîndu-se la pămînt, s-a așezat cu fața între genunchi,

43. și a zis slujitorului său: „Suie-te și uită-te înspre mare.“ Slujitorul s-a suit, s'a uitat, și a zis: „Nu este nimic!“ Ilie a zis de șapte ori: „Du-te iarăș.“

44. A șaptea oară, slujitorul a zis: „Iată că se ridică un mic nor din mare, ca o palmă de om.“ Ilie a zis: „Suie-te, și spune lui Ahab: „Înhamă, și pogoară-te, ca să nu te oprească ploaia.“

45. Peste cîteva clipe, cerul s-a înnegrit de nori, a început vîntul, și a venit o ploaie mare. Ahab s-a suit în car, și a plecat la Izreel.

46. Și mîna Domnului a venit peste Ilie, care și-a încins mijlocul, și a alergat înaintea lui Ahab pînă la intrarea în Izreel.

19

1. Ahab a spus Izabelei tot ce făcuse Ilie, și cum ucisese cu sabia pe toți proorocii.

2. Izabela a trimes un sol la Ilie, să-i spună: „Să mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor, dacă mîne, la ceasul acesta, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia din ei.“

3. Ilie, cînd a văzut lucrul acesta, s'a sculat și a plecat, ca să-și scape viața. A ajuns la Beer-Șeba, care ține de Iuda, și și-a lăsat slujitorul acolo.

4. El s-a dus în pustie unde, după un drum de o zi, a șezut sub un ienuper, și dorea să moară, zicînd:

„Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sînt mai bun decît părinții mei.“

5. S'a culcat și a adormit sub un ienuper. Și iată, l-a atins un înger și i-a zis: „Scoală-te și mănîncă.“

6. El s'a uitat, și la căpățîiul lui era o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un ulcior cu apă. A mîncat și a băut, apoi s'a culcat din nou.

7. Îngerul Domnului a venit a doua oară, l-a atins, și a zis: „Scoală-te și mănîncă, fiindcă drumul pe care-l ai de făcut este prea lung pentru tine.“

8. El s'a sculat, a mîncat și a băut; și, cu puterea pe care i-a dat-o mîncarea aceasta, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți pînă la muntele lui Dumnezeu, Horeb.

9. Și acolo, Ilie a intrat într'o peșteră, și a rămas în ea peste noapte. Și cuvîntul Domnului i-a vorbit astfel: „Ce faci tu aici, Ilie?“

10. El a răspuns: „Am fost plin de rîvnă pentru Domnul, Dumnezeul oștirilor; căci copiii lui Israel au părăsit legămîntul Tău, au sfărîmat altarele Tale, și au ucis cu sabia pe proorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața!“

11. Domnul i-a zis: „Ieși, și stai pe munte înaintea Domnului!“ Și iată că Domnul a trecut pe lîngă peșteră. Și înaintea Domnului a trecut un vînt tare și puternic, care despica munții și sfărîma stîncile. Domnul nu era în vîntul acela. Și după vînt, a venit un cutremur de pămînt. Domnul nu era în cutremurul de pămînt.

12. Și după cutremurul de pămînt, a venit un foc: Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blînd și suptire.

13. Cînd l-a auzit Ilie, și-a acoperit fața cu mantaua, a ieșit și a stătut la gura peșterii. Și un glas i-a vorbit, zicînd: „Ce faci tu aici, Ilie ?“

14. El a răspuns: „Am fost plin de rîvnă pentru Domnul, Dumnezeul oștirilor; căci copiii lui Israel au părăsit legămîntul Tău, au sfărîmat altarele Tale, și au ucis cu sabia pe proorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața.“

15. Domnul i-a zis: „Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustie pînă la Damasc; și cînd vei ajunge, să ungi pe Hazael ca împărat al Siriei.

16. Să ungi și pe Iehu, fiul lui Nimși, ca împărat al lui Israel; și să ungi pe Elisei, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, ca prooroc în locul tău.

17. Și se va întîmpla că pe cel ce va scăpa de sabia lui Hazael îl va omorî Iehu; și pe cel ce va scăpa de sabia lui Iehu, îl va omorî Elisei.

18. Dar voi lăsa în Israel șapte mii de bărbați, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal, și a căror gură nu l-au sărutat.“

19. Ilie a plecat de acolo, și a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, arînd. Înaintea lui erau douăsprezece perechi de boi, și el era cu a douăsprezecea. Ilie s'a apropiat de el, și și-a aruncat mantaua pe el.

20. Elisei a părăsit boii, a alergat după Ilie, și a zis: „Lasă-mă să sărut pe tatăl meu și pe mama mea, și te voi urma.“ Ilie i-a răspuns: „Du-te, și apoi întoarce-te: dar gîndește-te la ce ți-am făcut.“

21. După ce s'a depărtat de Ilie, s'a întors și a luat o păreche de boi pe cari i-a adus jertfă; cu uneltele boilor le-a fiert carnea, și a dat-o oamenilor s-o mănînce. Apoi s-a sculat, a urmat pe Ilie, și a fost în slujba lui.

20

1. Ben-Hadad, împăratul Siriei, și-a strîns toată oștirea: avea cu el treizeci și doi de împărați, cai și cară. S-a suit, a împresurat Samaria și a început lupta împotriva ei.

2. A trimes în cetate soli la Ahab, împăratul lui Israel, să-i spună: „Așa vorbește Ben-Hadad:

3. „Argintul și aurul tău sînt ale mele, nevestele și cei mai frumoși copii ai tăi sînt tot ai mei.“

4. Împăratul lui Israel a răspuns: „Împărate, domnul meu, fie cum zici! Sînt al tău cu tot ce am.“

5. Solii s-au întors, și au zis: „Așa vorbește Ben-Hadad: „Am trimes să-ți spună: „Să-mi dai argintul și aurul tău, nevestele și copiii tăi.

6. De aceea, voi trimete mîne, la ceasul acesta, pe slujitorii mei la tine. Ei îți vor scormoni casa ta și casele slujitorilor tăi, vor pune mîna pe tot ce ai mai scump, și vor lua.“

7. Împăratul lui Israel a chemat pe toți bătrînii țării și a zis: „Vedeți bine și înțelegeți că omul acesta

ne vrea răul; căci a trimis să-mi ceară nevestele și copiii, argintul și aurul, și n-am zis că nu i le dau!“

8. Toți bătrânii și tot poporul au zis lui Ahab: „Nu-l asculta și nu te învoi.“

9. Și el a zis solilor lui Ben-Hadad: „Spuneți domnului meu, împăratul: „Voi face tot ce ai trimis să ceri robului tău întâia dată; dar lucrul acesta, nu-l pot face.“ Solii au plecat și i-au dus răspunsul.

10. Ben-Hadad a trimis să spună lui Ahab: „Să mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor, de va ajunge praful Samariei să umple mîna întregului popor care mă urmează!“

11. Și împăratul lui Israel a răspuns: „Cine încinge armele, să nu se laude ca cel ce le pune jos!“

12. Cînd a primit Ben-Hadad răspunsul acesta, stătea la băut cu împărații în corturi, și a zis slujitorilor lui: „Pregătiți-vă!“ Și ei s’au pregătit de năvală împotriva cetății.

13. Dar iată că un prooroc s’a apropiat de Ahab, împăratul lui Israel, și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Vezi toată această mulțime mare? O voi da astăzi în mînile tale, ca să cunoști că Eu sînt Domnul.“

14. Ahab a zis: „Prin cine?“ Și el a răspuns: „Așa vorbește Domnul: „Prin slujitorii mai marilor peste ținuturi.“ Ahab a zis: „Cine va începe lupta?“ Și el a răspuns: „Tu“.

15. Atunci Ahab a numărat slujitorii mai marilor peste ținuturi, și s’au găsit două sute treizeci și doi; și după ei, a numărat tot poporul, pe toți copiii lui Israel, și erau șapte mii.

16. Au făcut o ieșire pela miazăzi. Ben-Hadad bea și se îmbăta în corturile lui cu cei treizeci și doi de împărați cari-l ajutau.

17. Slujitorii mai marilor peste ținuturi au ieșit cei dintîi. Ben-Hadad a cercetat, și i-au spus astfel: „Au ieșit niște oameni din Samaria.“

18. El a zis: „Dacă ies pentru pace, prindeți-i vii; și chiar dacă ies pentru luptă, prindeți-i vii.“

19. Cînd au ieșit din cetate slujitorii mai marilor peste ținuturi și armata care-i urma,

20. a lovit fiecare pe omul dinaintea lui, și Sirienii au luat-o la fugă. Israel i-a urmărit. Ben-Hadad, împăratul Siriei, a scăpat pe un cal, cu niște călăreți.

21. Împăratul lui Israel a eșit, a lovit caii și carăle, și a pricinuit Sirienilor o mare înfrîngere.

22. Atunci proorocul s’a apropiat de împăratul lui Israel, și i-a zis: „Du-te, întărește-te, cercetează și vezi ce ai de făcut; căci, la anul viitor împăratul Siriei se va sui din nou împotriva ta.“

23. Slujitorii împăratului Siriei i-au zis: „Dumnezeul lor este un dumnezeu al munților; de aceea au fost mai tari decît noi. Dar ia să ne luptăm cu ei în cîmpie, și se va vedea dacă nu vom fi mai tari decît ei.

24. Fă și lucrul acesta: scoate pe fiecare din împărați dela locul lui, și înlocuiește-i cu căpetenii;

25. și fă-ți o armată ca aceea pe care ai pierdut-o, cu tot atîția cai și tot atîtea care. Apoi să ne batem cu ei în cîmpie, și se va vedea dacă nu vom fi mai tari decît ei.“ El i-a ascultat, și a făcut așa.

26. În anul următor Ben-Hadad a numărat pe Sirieni, și s’a suit la Afec să lupte împotriva lui Israel.

27. Copiii lui Israel au fost numărați și ei; au primit merinde, și au ieșit în întîmpinarea Sirienilor.

Au tăbărît în fața lor, ca două turme mici de capre, pe cînd Sirienii umpleau țara.

28. Omul lui Dumnezeu s-a apropiat și a zis împăratului lui Israel: „Așa vorbește Domnul:

«Pentru că Sirienii au zis: „Domnul este un dumnezeu al munților și nu un dumnezeu al văilor,“ voi da toată această mare mulțime în mînile tale, și veți ști că Eu sînt Domnul.“

29. Au stat tăbărîți șapte zile unii în fața altora. În ziua a șaptea au început lupta, și copiii lui Israel au omorît Sirienilor o sută de mii de oameni pedestrași într’o zi.

30. Ceilalți au fugit în cetatea Afec, și a căzut zidul cetății peste douăzeci și șapte de mii de oameni cari mai rămăseseră.

Ben-Hadad fugise și el în cetate, și umbla din odaie în odaie.

31. Slujitorii lui i-au zis: „Iată, am auzit că împărații casei lui Israel sînt niște împărați miloși; să ne încingem deci coapsele cu saci, să ne punem funii pe capetele noastre, și să ieșim la împăratul lui Israel: poate că te va lăsa cu viață.“

32. Și-au pus saci împrejurul coapselor și funii împrejurul capului, s’au dus la împăratul lui Israel, și au zis: „Robul tău Ben-Hadad a zis: „Lasă-mă cu viață!“ Ahab a răspuns: „Mai este încă în viață? Este fratele meu!“

33. Oamenii aceștia au luat lucrul acesta ca un semn bun, și s-au grăbit să-l ia pe cuvînt și să zică:

„Ben-Hadad este fratele tău!“ Și el a zis: „Duceți-vă și aduceți-l!“ Ben-Hadad a venit la el, și Ahab l-a suit în carul lui.

34. Ben-Hadad i-a zis: „Îți voi da înapoi cetățile pe cari le-a luat tatăl meu dela tatăl tău; și-ți vei face uliți în Damasc, cum făcuse tatăl meu în Samaria.“ „Și eu,“ a răspuns Ahab, „îți voi da drumul, făcînd un legămînt.“ A făcut legămînt cu el, și i-a dat drumul.

35. Unul din fiii proorocilor a zis tovarășului său, după porunca Domnului: „Lovește-mă, te rog!“ Dar omul acela n-a vrut să-l lovească.

36. Atunci el i-a zis: „Pentru că n’ai ascultat de glasul Domnului, iată, cînd vei pleca dela mine, te va omorî un leu. Și cînd a plecat dela el, l-a întîlnit un leu și l-a omorît.

37. A găsit pe un alt om, și a zis: „Lovește-mă, te rog!“ Omul acela l-a lovit, și l-a rănit.

38. Proorocul s’a dus și s’a așezat pe drumul împăratului, și s’a legat la ochi.

39. Cînd a trecut împăratul proorocul a strigat, și i-a zis: „Robul tău era în mijlocul luptei; și iată că un om se apropie și-mi aduce pe un alt om, zicînd: „Păzește pe omul acesta; dacă va fugi, viața ta va răspunde pentru viața lui, sau vei plăti un talant de argint!“

40. Și pe cînd robul tău făcea cîte ceva încoace și încolo, omul s’a făcut nevăzut.“ Împăratul lui Israel i-a zis: „Aceasta îți este osînda; tu însuși ai rostit-o.“

41. Îndată proorocul și-a scos legătura dela ochi, și împăratul lui Israel l-a cunoscut că făcea parte din prooroci.

42. El a zis atunci împăratului: „Așa vorbește Domnul: „Pentru că ai lăsat să-ți scape din mîni omul pe care-l sortisem nimicirii, viața ta va răspunde pentru viața lui, și poporul tău pentru poporul lui.“

43. Împăratul lui Israel s-a dus acasă, trist și mînios, și a ajuns la Samaria.

21

1. După aceste lucruri, iată ce s-a întîmplat. Nabot, din Izreel, avea o vie la Izreel, lîngă casa lui Ahab, împăratul Samariei.

2. Și Ahab a vorbit astfel lui Nabot: „Dă-mi mie via ta, să fac din ea o grădină de verdețuri, căci este foarte aproape de casa mea. În locul ei îți voi da o vie mai bună, sau dacă-ți vine mai bine, îți voi plăti prețul ei în argint.“

3. Dar Nabot a răspuns lui Ahab: „Să mă ferească Domnul să-ți dau moștenirea părinților mei!“

4. Ahab a intrat în casă, trist și mîniat, din pricina cuvintelor, pe cari i le spusese Nabot din Izreel: „Nu-ți voi da moștenirea părinților mei!“ Și s’a culcat pe pat, și-a întors fața, și n’a mîncat nimic.

5. Nevastă-sa Izabela a venit la el, și i-a zis: „Pentru ce îți este tristă inima și nu mănînci?“

6. El i-a răspuns: „Am vorbit cu Nabot din Izreel, și i-am zis: „Dă-mi via ta pe preț de argint; sau, dacă vrei, îți voi da o altă vie în locul ei.“ Dar el a zis: „Nu pot să-ți dau via mea!“

7. Atunci Izabela, nevasta lui, i-a zis: „Oare nu domnești tu acum peste Israel? Scoală-te, ia și mănîncă și fii cu inima veselă, căci eu îți voi da via lui Nabot din Izreel!“

8. Și ea a scris niște scrisori în numele lui Ahab, le-a pecetluit cu pecetea lui Ahab, și le-a trimis bătrînilor și dregătorilor cari locuiau cu Nabot în cetatea lui.

9. Iată ce a scris în aceste scrisori: „Vestiți un post; puneți pe Nabot în fruntea poporului,

10. și puneți-i în față doi oameni de nimic, cari să mărturisească astfel împotriva lui: „Tu ai blestemat pe Dumnezeu și pe împăratul!“ Apoi scoateți-l afară, împrōșcați-l cu pietre, și să moară.“

11. Oamenii din cetatea lui Nabot, bătrîni și dregătorii cari locuiau în cetate, au făcut cum le spusese Izabela, după cum era scris în scrisorile pe cari li le trimisese ea.

12. Au vestit un post, și au pus pe Nabot în fruntea poporului.

13. Cei doi oameni de nimic au venit și s’au așezat în față lui; și acești oameni răi au mărturisit așa înaintea poporului, împotriva lui Nabot: „Nabot a blestemat pe Dumnezeu și pe împăratul!“ Apoi l-au scos afară din cetate, l-au împrōșcat cu pietre, și a murit.

14. Și au trimis să spună Izabelei: „Nabot a fost împrōșcat cu pietre, și a murit.“

15. Cînd a auzit Izabela că Nabot fusese împrōșcat cu pietre și că murise, a zis lui Ahab: „Scoală-te și ia în stăpînire via lui Nabot din Izreel, care n’a vrut să-ți-o dea pe preț de argint; căci Nabot nu mai trăiește, a murit.“

16. Ahab, auzind că a murit Nabot, s-a sculat să se pogoare la via lui Nabot din Izreel ca s-o ia în stăpânire.
17. Atunci cuvîntul Domnului a vorbit lui Ilie, Tişbitul, astfel:
18. „Scoală-te și pogoară-te înaintea lui Ahab, împăratul lui Israel la Samaria; iată-l, este în via lui Nabot, unde s-a pogorît s-o ia în stăpânire.
19. Să-i spui: „Așa vorbește Domnul: „Nu ești tu un ucigaș și un hoț?“ Și să-i mai spui: „Așa vorbește Domnul: „Chiar în locul unde au lins cîinii sîngele lui Nabot, vor linge cîinii și sîngele tău.“
20. Ahab a zis lui Ilie: „M-ai găsit, vrăjmașule?“ Și el a răspuns: „Te-am găsit, pentru că te-ai vîndut ca să faci ce este rău înaintea Domnului.“
21. „Iată ce zice Domnul: „Voi aduce nenorocirea peste tine; te voi mătura, voi nimici pe oricine este al lui Ahab, fie rob, fie slobod în Israel,
22. și voi face casei tale cum am făcut casei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și casei lui Baeșa, fiul lui Ahia, pentru că M' ai mîniat și ai făcut pe Israel să păcătuiască.“
23. Domnul a vorbit și despre Izabela, și a zis: „Cîinii vor mîncea pe Izabela lîngă întăritura Izreelului.
24. Cine va muri în cetate din casa lui Ahab, va fi mîncat de cîni, iar cine va muri pe cîmp va fi mîncat de păsările cerului.“
25. N'a fost nimeni care să se fi vîndut pentru că să facă ce este rău înaintea Domnului, ca Ahab, pe care nevastă-sa Izabela îl ațîța la aceasta.
26. El a lucrat în chipul cel mai urîcios, mergînd după idoli, cum făceau Amoriții, pe cari-i izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.
27. După ce a auzit cuvintele lui Ilie, Ahab și-a rupt hainele, și-a pus un sac pe trup, și a postit: se culca cu sacul acesta, și mergea încet.
28. Și cuvîntul Domnului a vorbit lui Ilie, Tişbitul, astfel:
29. „Ai văzut cum s'a smerit Ahab înaintea Mea? Pentru că s'a smerit înaintea Mea, nu voi aduce nenorocirea în timpul vieții lui; ci în timpul vieții fiului său voi aduce nenorocirea casei lui!“

22

1. Au stat trei ani liniștiți, fără să fie război între Siria și Israel.
2. În anul al treilea, Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a pogorît la împăratul lui Israel.
3. Împăratul lui Israel a zis slujitorilor săi: „Știți că Ramot din Galaad este al nostru. Și noi stăm fără grijă, în loc să-l luăm înapoi din mîinile împăratului Siriei.“
4. Și a zis lui Iosafat: „Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Ramotului din Galaad?“ Iosafat a răspuns împăratului lui Israel: „Eu voi fi ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai tăi.“
5. Apoi Iosafat a zis împăratului lui Israel: „Întreabă acum, te rog, cuvîntul Domnului.“
6. Împăratul lui Israel a strîns pe prooroci, în număr de aproape patru sute, și le-a zis: „Să merg să lupt împotriva Ramotului din Galaad, sau să mă las?“ Și ei au răspuns: „Suie-te, și Domnul îl va da în mîinile împăratului.“
7. Dar Iosafat a zis: „Nu mai este aici niciun prooroc al Domnului, ca să-L putem întreba?“
8. Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urîsc, căci nu-mi proorocește nimic bun, nu proorocește decît rău: este Mica, fiul lui Imla.“ Și Iosafat a zis: „Să nu vorbească împăratul așa!“
9. Atunci împăratul lui Israel a chemat un dregător, și a zis: „Trimete și adu îndată pe Mica, fiul lui Imla.“
10. Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, ședeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcați cu hainele lor împărătești, în locul dela intrarea porții Samariei. Și toți proorocii prooroceau înaintea lor.
11. Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște coarne de fer, și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Cu coarnele acestea vei bate pe Sirieni pînă îi vei nimici.“
12. Și toți proorocii prooroceau la fel, zicînd: „Suie-te la Ramot din Galaad! Căci vei izbîndi, și Domnul îl va da în mîinile împăratului.“

13. Solul care se dusese să cheme pe Mica i-a vorbit așa: „Iată, că proorocii, într-un glas, proorocesc bine împăratului; să fie dar și cuvîntul tău ca al fiecăruia din ei! Vestește-i bine!“
14. Mica a răspuns: „Viu este Domnul, că voi vesti ce-mi va spune Domnul.“
15. Cînd a ajuns la împărat, împăratul i-a zis: „Mica, să mergem să luptăm împotriva Ramotului din Galaad, sau să ne lăsăm?“ El a răspuns: „Suie-te, căci vei izbîndi, și Domnul îl va da în mînile împăratului.“
16. Și împăratul i-a zis: „De cîteori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decît adevărul în Numele Domnului?“
17. Mica a răspuns: „Văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi cari n’au păstor. Și Domnul zice: «Oamenii aceștia n’au stăpîn; să se întoarcă fiecare acasă în pace.»“
18. Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Nu ți-am spus că el nu proorocește nimic bun despre mine, ci proorocește numai rău?“
19. Și Mica a zis: „Ascultă dar cuvîntul Domnului! Am văzut pe Domnul stînd pe scaunul Lui de domnie, și toată oștirea cerurilor stînd lîngă El, la dreapta și la stînga Lui.
20. Și Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab, ca să se suie la Ramot din Galaad și să piară acolo?“ Și au răspuns unul într-un fel, altul într’altul.
21. Și un duh a venit și s-a înfățișat înaintea Domnului, și a zis: „Eu îl voi amăgi.“
22. Domnul i-a zis: „Cum?“ „Voi ieși“, a răspuns el, „și voi fi un duh de minciună în gura tuturor proorocilor lui.“ Domnul a zis: „Îl vei amăgi, și-ți vei ajunge ținta; ieși, și fă așa!“
23. Și acum, iată că Domnul a pus un duh de minciună în gura tuturor proorocilor tăi cari sînt de față. Dar Domnul a hotărît lucruri rele împotriva ta.“
24. Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz, și a zis: „Pe unde a ieșit Duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?“
25. Mica a răspuns: „Vei vedea în ziua cînd vei umbla din odaie în odaie ca să te ascunzi.“
26. Împăratul lui Israel a zis: „Ia pe Mica, du-l la Amon, mai marele cetății, și la Ioas, fiul împăratului,
27. și să le spui: „Așa vorbește împăratul: „Puneți pe omul acesta la închisoare, și hrăniți-l cu pînea și cu apa întristării, pînă cînd mă voi întoarce în pace.“
28. Și Mica a zis: „Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n’a vorbit prin mine.“ Apoi a mai zis: „Auziți, popoare, toate.“
29. Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s’au suit la Ramot din Galaad.
30. Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Vreau să-mi schimb hainele ca să merg la luptă; dar tu, îmbracă-te cu hainele tale împărătești.“ Și împăratul lui Israel și-a schimbat hainele, și s-a dus la luptă.
31. Împăratul Siriei dăduse următoarea poruncă celor treizeci și două de căpetenii ale carălor lui: „Să nu vă luptați nici cu cei mici nici cu cei mari, ci să vă luptați numai cu împăratul lui Israel.“
32. Cînd au zărit căpeteniile carălor pe Iosafat, au zis: „Negreșit, acesta este împăratul lui Israel.“ Și s’au apropiat de el să-l lovească. Iosafat a scos un țipăt.
33. Căpeteniile carălor, văzînd că nu este împăratul lui Israel, s’au depărtat de el.
34. Atunci un om a tras cu arcul la întîmplare, și a lovit pe împăratul lui Israel la încheietura platoșei. Împăratul a zis căraușului său: „Întoarce, și scoate-mă din cîmpul de bătaie, căci sînt greu rănit.“
35. Lupta a fost din ce în ce mai crîncenă în ziua aceea. Împăratul a stat drept în carul lui în fața Sirienilor, și seara a murit. Sîngele a curs din rană în lăuntrul carului.
36. La apusul soarelui, s’a strigat prin toată tabăra: „Să plece fiecare în cetatea lui și să plece fiecare în țara lui,
37. căci a murit împăratul.“ S-au întors la Samaria, și împăratul a fost îngropat la Samaria.
38. Cînd au spălat carul în iazul Samariei, cîinii au lins sîngele lui Ahab, și curvele s’au scaldat în el, după cuvîntul pe care-l spusese Domnul.
39. Celelalte fapte ale lui Ahab, tot ce a făcut el, casa de fildeș pe care a zidit-o, și toate cetățile pe cari le-a zidit, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?
40. Ahab a adormit cu părinții săi. Și în locul lui, a domnit fiul său Ahazia.

41. Iosafat, fiul lui Asa, a început să domnească peste Iuda, în al patrulea an al lui Ahab, împăratul lui Israel.
42. Iosafat era de treizeci și cinci de ani când s'a făcut împărat, și a domnit douăzeci și cinci de ani la Ierusalim. Mamă-sa se numea Azuba, fata lui Șilhi.
43. El a umblat în toată calea tatălui său Asa, și nu s'a abătut deloc dela ea, făcînd ce este plăcut înaintea Domnului. Numai că înălțimile n'au fost îndepărtate: poporul tot mai aducea jertfe și tămîie pe înălțimi.
44. Iosafat a trăit în pace cu împăratul lui Israel.
45. Celelalte fapte ale lui Iosafat, isprăvile și războaiele lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?
46. El a scos din țară pe sodomiții cari mai rămăseseră de pe vremea tatălui său Asa.
47. În Edom nu era împărat pe atunci: cîrmuia un dregător.
48. Iosafat a făcut corăbii din Tars ca să meargă la Ofir să aducă aur; dar nu s-au dus, căci corăbiile s-au sfărîmat la Ețion-Gheber.
49. Atunci Ahazia, fiul lui Ahab, a zis lui Iosafat: „Vrei ca slujitorii mei să meargă împreună cu ai tăi pe corăbii?“ Dar Iosafat n'a voit.
50. Iosafat a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi, în cetatea tatălui său David. Și în locul lui a domnit fiul său Ioram.
51. Ahazia, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel la Samaria, în al șaptesprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui Iuda. A domnit doi ani peste Israel.
52. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a umblat în calea tatălui său și în calea mamei sale, și în calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.
53. A slujit lui Baal și s'a închinat înaintea lui, și a mîniat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, cum făcuse și tatăl său.